

vergadering **13**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 8 december 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING 5

VERONTSCHULDIGINGEN 5

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de plaatsvervangende leden 5

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN 5

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken 5

ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent 7

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het oneigenlijk gebruik van ADHD-medicatie

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het oneigenlijk gebruik van ADHD-medicatie	18
ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan professoren	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan professoren	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan professoren	
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het tekort aan professoren	21
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de resultaten van het PISA-onderzoek 2009 naar de schoolse vaardigheden van leerlingen, in het licht van de komende hervorming van het secundair onderwijs	28
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie tot wijziging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie van 19 februari 2005 tot bepaling van bestuursbeginselen die van toepassing zijn bij de besluitvorming inzake accreditatie en toets nieuwe opleiding ten aanzien van hogeronderwijsopleidingen in de Vlaamse Gemeenschap	
– 578 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	32
Artikelsgewijze bespreking	33
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten, Fientje Moerman en Ann Brussee en de heer Sven Gatz betreffende de evaluatie en de bijsturing van de regeling met betrekking tot de maximumfactuur	
– 645 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	33
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie tot wijziging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie van 19 februari 2005 tot bepaling van bestuursbeginselen die van toepassing zijn bij de besluitvorming inzake accreditatie en toets nieuwe opleiding ten aanzien van hogeronderwijsopleidingen in de Vlaamse Gemeenschap	
– 578 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	34
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Kris Van Dijck en Eric Van Rompuy en de dames Vera Celis, Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Fatma Pehlivan en Sabine Poleyn tot besluit van de op 18 november 2010 door de heer Eric Van Rompuy in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof inzake de pedagogische inspectie in de Franstalige scholen van de faciliteitengemeenten	
– 820 (2010-2011) – Nr. 1	

Hoofdelijke stemming	35
----------------------	----

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Gerda Van Steenberge en de heren Wim Van Dijck en Wim Wienen tot besluit van de op 18 november 2010 door de heer Eric Van Rompuy in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof inzake de pedagogische inspectie in de Franstalige scholen van de faciliteitengemeenten

– 821 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming	35
----------------------	----

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	36
-------------------------------	----

BIJLAGEN

Aanwezigheden	38
---------------	----

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	38
--	----

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Frank Creyelman, Filip De Winter, Bart Tommelein: ambtsverplichtingen;

Ann Brusseel: familieplichtingen;

Mia De Vits, Danielle Godderis-T’Jonck, Veerle Heeren, Dirk Peeters, Jan Penris, Christian Van Eyken, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-fractie is in de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten de heer Peter Vanvelthoven als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Steve D’Hulster.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. Vl. Parl. 2010-11, nr. 60/10*)

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Dillen bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik wil het ongenoegen van onze fractie uiten naar aanleiding van de actuele vragen. We hadden vorige maandag een verzoek gericht aan het Bureau om een actualiteitsdebat te organiseren over het beleidsplan van de Vlaamse Regering naar aanleiding van de Oost-Europese migranten of het Roma-plan. U hebt dat afgewezen en u werd daarin gesteund door de fractieleider van uw partij. Ik ga ervan uit, voorzitter, dat dit natuurlijk was om de minister in te dekken want we weten allemaal dat een actualiteitsdebat kan worden afgesloten met een motie. We stellen vast dat er vandaag acht actuele vragen zijn. Ik heb in het verleden nog nooit gezien – en ik zit hier toch al wel enige tijd – dat er dan door de voorzitter geen gebruik werd gemaakt van het reglement om de actuele vragen om te vormen tot een actualiteitsdebat. Ik betreur dat bijzonder. Nogmaals, ik weet waarom. Dan moet het parlement niet stemmen over een motie over dit dossier. Ik moet wel zeggen dat ik daarover namens mijn fractie mijn ongenoegen uit en dat we daarover heel ontevreden zijn. Er is een

reglement en u had dat perfect tot een actualiteitsdebat kunnen ombuigen. Dat is in het verleden altijd gebeurd. Ik begrijp echt niet dat dit vandaag niet het geval is.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, collega's, ter vervollediging wil ik toch het volgende duiden. Er is inderdaad maandag op het Uitgebreid Bureau door de Vlaams Belangfractie gevraagd om een actualiteitsdebat. Ik dacht dat er niet alleen door de voorzitter en door mij als vertegenwoordiger van de N-VA-fractie, maar door heel het Uitgebreid Bureau op het Vlaams Belang na, op gewezen is dat dit geen onderwerp voor een debat is, maar wel ten volle van een vraag en verduidelijking van de regering. Dat kan in dezen zonder probleem, mevrouw Dillen. Het gaat om een beslissing van het Uitgebreid Bureau. Het zou nogal straf zijn mocht alleen de parlementsvoorzitter en alleen ikzelf daar de toon kunnen zetten. De manier waarop u de beslissing van het Uitgebreid Bureau voorstelt, is helemaal niet correct.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik wil uitdrukkelijk onderstrepen wat de heer Van Dijck zegt. Dit moet men zeker niet ten kwade duiden aan de parlementsvoorzitter. Het is een beslissing die we vorige maandag samen hebben genomen in het Uitgebreid Bureau, mevrouw Dillen, waar u aanwezig was. Ik zie niet in waarom u dat hier nu opnieuw in vraag stelt. We hebben toen beslist dat we dit op deze manier zouden aanpakken. We wisten zeer goed dat er hier zoveel vragen zouden komen, dus moet men daar nu niet op terugkomen.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer Caluwé, de voorzitter had perfect op basis van het reglement deze vragen kunnen ombouwen tot een actualiteitsdebat. Dat is in het verleden zelfs met drie vragen gebeurd. Ik denk dat het heel lang geleden is dat er over één onderwerp acht actuele vragen worden ingediend. U zult ver in uw geheugen moeten teruggaan. Het feit dat er vanuit alle fracties interesse is in dit dossier, toont heel duidelijk aan dat dit thema zeker de moeite waard was om in een actualiteitsdebat te behandelen. Een dergelijk debat kan dit parlement dan ook afsluiten met een motie.

De voorzitter: Mevrouw Dillen, misschien mag ik nu even een verklaring geven. Ik veronderstel dat u nu even naar mij wilt luisteren en niet op dat ding gaat tokkelen. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Ten eerste, zes van de zeven partijen waren het erover eens dat er geen actualiteitsdebat gehouden zou worden, het is dus geen keuze van de voorzitter.

Ten tweede, ik ben de voorzitter die hier begonnen is met actualiteitsdebatten. U moet maar eens kijken hoeveel er het afgelopen jaar zijn geweest.

Ten derde, krijg ik als voorzitter voortdurend, ook vanuit uw partij, commentaar op de actualiteitsdebatten omdat er te veel gezeverd zou worden. Wat heb ik vandaag bij wijze van experiment gedaan, want ik had hier perfect twee actualiteitsdebatten van kunnen maken? Bij wijze van experiment zullen we vandaag laten zien hoe het werkt in dit parlement als er zeven volksvertegenwoordigers actuele vragen komen stellen. U mag dat navragen bij mijn diensten, ik heb het er deze voormiddag over gehad. Omdat ik toch altijd commentaar krijg op de actualiteitsdebatten, heb ik gedacht dat we vandaag eens zullen bekijken hoe het anders verloopt. U moet daar voor de rest niets achter zoeken. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Mijnheer Van Hauthem, u kunt er mij niet van verdenken dat dit gebeurt omdat het vragen aan minister Bourgeois zijn en hij van mijn partij is. U moet aan minister Bourgeois zelf maar eens vragen op welke manier ik met de twee N-VA-ministers omga. Ik behandel ze op precies dezelfde manier als de andere ministers in deze regering. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Het is immers mijn taak als voorzitter van dit parlement om te waken over uw rechten als volksvertegenwoordiger. U kunt er nu over discussiëren of het via een actualiteitsdebat diende te gebeuren, maar ik heb geoordeeld om dat vandaag eens niet te doen.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik wil de discussie daarover niet rekken. Los van de bedenkingen die ik hierbij heb omdat het uitgerekend om een N-VA-minister gaat, wil ik wel toegeven dat u in het verleden vrij vlot bent omgegaan met actualiteitsdebatten.

Het argument dat u aanhaalt dat een actualiteitsdebat niet interessant genoeg is, gaat niet op, want dat is de exclusieve verantwoordelijkheid van de sprekers. Als zij hier een saai betoog komen houden, is dat hun probleem, maar dat wil niet zeggen dat dit onderwerp vandaag niet de moeite waard was om er een actualiteitsdebat over te houden dat kon worden afgesloten met een motie.

De voorzitter: Mevrouw Dillen, als u zegt dat het mijn probleem is dat er hier saaie betogen worden gehouden ... (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Bij saaie betogen van de sprekers kan ik als voorzitter niet ingrijpen, ik heb niet te zeggen wat u wel en niet mag zeggen.

Ik denk dat u het vandaag verkeerd hebt ingeschat.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken,

Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleidsplan van de Vlaamse Regering ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-) migranten en de communicatie hieromtrent

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, met deze sterke mannelijke rugdekking ben ik klaar voor uw experiment. (*Gelach*)

Minister, de problematiek is natuurlijk ernstig. We kennen het fenomeen van de grote instroom van Roma uit verschillende Oost- en Centraal-Europese landen, uit de Balkan. Vooral de lokale besturen van de steden Gent, Sint-Niklaas en Antwerpen worden geconfronteerd met de problematiek die ze niet meer helemaal de baas kunnen. Ze hebben al een paar keer de alarmklok geluid.

In die zin is het goed – en zeker niet te vroeg – dat u gekomen bent met een lokaal, geïntegreerd en inclusief Roma-beleidsplan. Er zijn een aantal vragen bij te stellen, onder meer over de federale aspecten ervan, dat heeft ook de Inspectie van Financiën (IF) opgemerkt. Als het over illegaliteit gaat en over dringende medische hulpverlening, hebben we de federale collega's nodig.

Er is ook de vraag of er met alweer eens een werkgroep en een aantal aanspreekpunten, geen nieuwe 'verrommeling' dreigt. IF heeft ook eens opgelijst wat er nu al bestaat.

Het is natuurlijk grondig fout gelopen bij de communicatie. Het plan werd op een spijtige manier vertaald en het aanzuigeffect, waarvan iedereen zegt dat we net dat moeten vermijden, dreigt nu toch te ontstaan.

Minister, u hebt een werkgroep in het vooruitzicht gesteld. Wanneer zal die werkgroep vergaderen om concrete antwoorden te formuleren? De lokale besturen hebben echte noden. Er moet ook overleg worden gepleegd met de Federale Regering. De problematiek moet ook op dat niveau worden aangepakt.

Uw beleidsplan bevat een opsomming van goede intenties, zoals het opmaken van een jaarverslag of de oprichting van een werkgroep. Voor de lokale besturen en de betrokken bevolkingsgroep is de problematiek momenteel echter dringend en nijpend. De dreigende bijkomende instroom zou het probleem nog groter kunnen maken. Wanneer zal die werkgroep van start gaan? Wanneer krijgen we effectief resultaten te zien?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, hier staat een uiterst bezorgde Gentenaar. In 2006 woonden in mijn stad 671 mensen van Bulgaarse origine. Vorige week waren in mijn stad 4930 mensen van Bulgaarse origine ingeschreven. Dat is een toename met 734 procent op 5 jaar tijd.

De minister heeft de noodkreet gehoord en heeft bij de Vlaamse Regering een beleidsplan ingediend. Volgens ons komt dit plan een beetje laat en is dit plan een beetje mager. We willen ons echter constructief opstellen. We willen, samen met de minister, de noodkreet van de steden ondersteunen en nagaan hoe we iets concreets kunnen doen.

Minister, uw communicatie is een heel andere zaak. Helaas heeft uw communicatie ervoor gezorgd dat in een aantal landen, waaronder Bulgarije, precies het tegenovergestelde is gebeurd van wat u had vooropgesteld. U wilde de Roma en de Bulgaren terecht enigszins ontraden naar hier te komen. Dit is echter anders uitgelegd.

U hebt zich verbolgen en verontwaardigd getoond. Ik begrijp echter niet waarom u zo verbolgen bent. U hebt een persbericht verzonden waarin letterlijk het volgende staat: "Een concreet voorbeeld is dat de VDAB nu ook Roemenen en Bulgaren zal toelaten tot arbeidsbemiddeling voor knelpuntberoepen." Dit persbericht is overigens nergens terug te vinden. Het staat niet op uw website en ook niet op de website van de Vlaamse Regering. De

tekst is in elk geval correct vertaald. Er staat: “The Roma will be given access to labor market sectors experiencing hands shortage.” Dit is niet meer of niet minder dan de letterlijke vertaling van uw persbericht

Ik vrees dat de perceptie dramatisch is. Wat zult u doen om deze communicatie om te keren?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, soms is het niet makkelijk als derde spreker aan bod te komen. Het gras is vaak al weggemaaid. Ditmaal is het zeer opmerkelijk dat ik als derde spreker aan bod kom. Wat moet ik hier als lid van de oppositie nog aan toevoegen? De heer Roegiers, lid van de meerderheid, heeft net verklaard dat het communicatieplan van de minister niet deugt en dat het actieplan niet in orde is. Dit maakt het de oppositie moeilijk zelf nog kritiek te uiten. Er is al onenigheid in de Vlaamse Regering.

Ik stel vast dat we hier stilaan een Vlaamse versie van de Belgische ziekte krijgen. Na lang aarzelen is, op het ogenblik dat al 24.000 Roma in ons land verbleven, een beleidsplan ten aanzien van de Roma opgesteld. Het is geen toeval dat de Bulgaarse en de Roemeense media dit verhaal brengen. We zijn niet verkeerd begrepen. De perceptie is ontstaan dat ons land het land van melk en honing is. Iedereen kan komen. We hebben een heel laks asiel- en migratiebeleid. De minister gebruikt Vlaams overheidsgeld om verenigingen te subsidiëren die ertoe aanzetten 500 euro te vorderen indien een asielzoeker geen hotelkamer krijgt. Ik heb de minister hierover nog geïnterpelleerd. Dit mag allemaal wel eens worden gezegd. Ik vind het in elk geval niet verwonderlijk dat we verkeerd worden begrepen.

Minister, in welk communicatieplan had u in functie van de lancering van dit beleidsplan eigenlijk voorzien? Wat is er volgens u misgelopen? Hoe is die interpretatie tot stand gekomen? Wat zult u nu concreet doen? In de media heb ik enkel gelezen dat u de ambassades zult inschakelen en een perstekst naar het buitenland zult versturen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, welkom bij reisbureau Bourgeois. Men kan daarmee lachen, maar helaas is dit wel het signaal dat u geeft aan de vele Roma in binnen- en buitenland. U creëert het beeld van Vlaanderen als opvangland voor Roma-migranten. De situatie is ernstig, vooral als men kijkt naar steden zoals Gent, Sint-Niklaas en Antwerpen. In Gent stellen we vast dat de Roma niet individueel of in gezinsverband binnenkomen, maar met busladingen. Ze zorgen dan ook voor serieuze overlast in de vele Gentse wijken.

De situatie is zo ernstig dat burgemeester Termont, een socialist, uitspraken doet waarvoor het Vlaams Belang destijds nog is veroordeeld. Het is vreemd om dat te constateren. En wat u doet u, minister? U komt aandragen met een Roma-plan dat onmiddellijk verschijnt in krantenartikels in Bulgarije en Roemenië. Daarin staat dat België het land van melk en honing is. Er staat zelfs dat men Roma-zigeuners zoekt voor het invullen van knelpuntberoepen in Vlaanderen. Als signaal kan dat tellen. In plaats van zoals in Frankrijk te kiezen voor een politiek van gedwongen uitwijzingen, kiest men hier voor een politiek van opvang en ondersteuning. Daarmee creëert men een aanzuigeffect. Daarmee trekken we niet minder, maar juist meer Roma naar Vlaanderen.

Minister, ik wil u dringend verzoeken uw plan terug te trekken en het te herwerken zodat de boodschap van het plan voor de Roma-zigeuners niet is: ‘Welkom in Vlaanderen’, maar wel: ‘In Vlaanderen hebt u niets te zoeken.’ *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Minister, het feit dat hier zeven fracties staan, niet alleen uit de oppositie, maar ook uit de meerderheid – behalve dan de N-VA – geeft aan dat u een majeur politiek probleem hebt. Iedereen die vertrouwd is met communicatie, weet dat er een verschil kan zijn tussen wat u hebt gezegd of meent te hebben gezegd en wat de luisteraar heeft gehoord of meent te hebben gehoord. Dat is misschien ongewild en onbedoeld, maar u dreigt

nu een hele stroom van asielzoekers, van gelukzoekers, richting België te trekken, net op een moment dat ons land wordt geplaagd door een felle asielcrisis. Uw partij maakt de federale regering daarover de rekening.

Indien een federale excellentie deze communicatieve uitschuiver zou maken, wat zou dan de houding zijn van de N-VA? Hel en verdoemenis zouden dan het deel zijn van die federale minister. Minister, ik vind dat u naar Bulgarije en naar Roemenië moet gaan om de puntjes op de i te zetten en uw communicatie recht te trekken.

Mijn verhaal geldt vooral voor de toekomst. Wat zult u doen om dergelijke communicatieve uitschuivers te vermijden? Dit zal niet uw laatste dossier over asiel en migratie en daaraan gekoppeld inburgering zijn. Dit mag geen tweede keer meer gebeuren.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik keer even terug naar de kern van dit dossier, met name naar de nota die u aan de Vlaamse Regering hebt voorgelegd. Daarin zet u een eerste stap richting beleid ten aanzien van deze bevolkingsgroep. We vinden het goed dat er een beleid is en dat er wordt nagedacht over arbeid. Het probleem is echter reusachtig groot. Het is een probleem dat Vlaanderen niet alleen zal oplossen: het is een Europees probleem dat in Europees verband en ook met uw federale collega's moet worden aangepakt.

Minister, wat u inzet voor de integratie in onze samenleving van de Roma die hier nu wonen, is te mager. U creëert alleen aanspreekpunten, maar stelt geen middelen ter beschikking voor steden die allerlei programma's willen ontwikkelen. U investeert niet in bemiddelaars en brugfuncties. We denken dat het zeer theoretisch en afstandelijk zal blijven. In plaats van hen te motiveren om zich te integreren in de samenleving, hun kinderen naar school te sturen en werk te zoeken, zullen ze proberen te ontsnappen aan sancties. Het evenwicht tussen druk en motivatie is bij die bevolkingsgroep heel belangrijk. En daar moet u middelen voor inzetten.

Er is geen andere oplossing dan middelen in te zetten om de groep die hier nu is, te integreren. Tegelijkertijd mag er in die andere delen van Europa geen discriminatie meer plaatsvinden. We moeten er ook voor zorgen dat die malafide mensenhandelaars deze Roma niet langer met valse voorwendsels, die veel belangrijker zijn dan uw communicatieve uitschuiver, naar hier lokken.

Minister, mijn vraag is of u overleg hebt gepleegd met uw federale en Europese collega's en met de steden over het beleid. Vinden ze het goed wat u voorstelt?

Minister, waarom stelt u niet voor om ook te investeren in de brugfuncties en in bemiddelaars om die groep tot het reguliere onderwijs en werk te leiden? (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, minister, collega's, het oneindige voordeel om hier als zevende spreker te staan, is dat de zes vorige collega's de feiten al geschetst hebben en al een aantal pertinente vragen hebben gesteld.

Ik kan me beperken tot de opmerking dat wat we nu meemaken met de Roma in de steden, compleet voorspelbaar was. Het is een combinatie van een premature toetreding van Roemenië en Bulgarije tot de Europese Unie en een laks vreemdelingen- en asielbeleid waarbij België nog altijd asielzoekers erkent uit EU-lidstaten – begrijp wie kan – en een zeer laagdrempelige of geendrepelige toegang tot onze sociale voorzieningen, wat natuurlijk ongekende mogelijkheden opent voor mensenhandelaars en malafide netwerken.

Als dan nog eens het bericht verschijnt dat de Roma worden toegelaten tot knelpuntberoepen – hoewel ik niet weet of dat de echte reden is waarom ze naar ons land komen –, dan is dat niet van aard om die toevloed te doen stoppen.

U zegt dat de communicatie helemaal fout is gelopen en dat u hebt getracht om ze te corrigeren. Ik heb gisteren eens onderzocht in welke mate die communicatie gecorrigeerd is.

Ik ben aan het surfen gegaan en ik heb de indruk dat het nettoresultaat van uw contacten met de Bulgaarse ambassade, van uw contacten met de Belgische ambassade in Sofia, van uw persberichten in het Engels en in het Bulgaars, zeer gering of nul is.

Minister, heb ik iets over het hoofd gezien? Of bent u het met mij eens dat de communicatie intussen op geen enkele manier is rechtgezet? Denkt u niet dat er een grootschalige ontradingscampagne moet komen, zoals er een tijdje geleden met Macedonië is gebeurd? Moet u daarvoor niet de federale regering aanspreken? Moeten de Vlaamse en de Federale Regering niet samen in landen zoals Bulgarije en Roemenië het signaal gaan geven dat het hier niet het land van melk en honing is, dat dit niet het beloofde land is?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, vooral de vraag van de heer Caron maar ook van de andere collega's, geeft me de mogelijkheid om iets dieper in te gaan op de problematiek aangezien er vragen worden gesteld over het plan zelf. Het is belangrijk dat ik dat in dit korte tijdsbestek probeer te doen.

Heel wat collega's hebben gewezen op de ernst van de toestand. De toevloed van de Roma is er niet van vandaag of gisteren, maar die is begonnen in 2004 met de toetreding van Bulgarije en Roemenië tot de Europese Unie. Binnen de Europese Unie geldt het principe van vrij verkeer van personen. Binnen de Europese Unie kunnen wij niet overgaan tot de verplichte inburgering van EU-burgers.

Die toestroom is heel groot en is groot in een aantal steden en gemeenten. Hij is uitzonderlijk groot in Gent. We kunnen de Roma niet apart registreren, we kunnen enkel registreren wie er uit de zogenaamde Midden- en Oost-Europese landen komt (MOE-landen). De term MOE-landen komt uit Nederland. In 2009 zijn er 653 Bulgaren naar Gent gekomen. In 2010 waren het er 889. De burgemeester van Gent spreekt van 8000 tot 10.000 mensen van Bulgaarse afkomst die zich in Gent zouden bevinden. Ik weet niet of dit cijfer klopt. Zelfs als het er niet zoveel zijn, is het duidelijk dat er een enorme druk is op die samenleving.

Hoe zijn we tot dat plan gekomen? Onder meer omdat de burgemeester van Gent verschillende keren een noodkreet heeft geslaakt. Hij heeft dat publiekelijk gedaan, hij heeft dat gedaan per brief aan mij. Parlementsleden uit Gent hebben mij daarover vragen gesteld. Ze waren positief over het plan dat toen in opmaak was en dat tot stand is gekomen na breed overleg met het middenveld en met de stedelijke, lokale integratiediensten.

Dat plan is geen gemakkelijke oefening. Er is verwezen naar Frankrijk. Frankrijk heeft een beleid gevoerd ten aanzien van een aantal mensen dat strijdig is met de EU-regels. Ik wil hier heel duidelijk in zijn: collectieve uitwijzing kan niet.

Europa heeft tien basisprincipes geformuleerd met betrekking tot de Roma-problematiek. Het zijn principes die wij overnemen en die uitgaan van niet-discriminatie en van een inclusieve maar ook een expliciete aanpak. We doen dat binnen onze Vlaamse bevoegdheden.

We hebben wel de mosterd gehaald in Nederland. Ik had destijds goede contacten met mijn toenmalige collega, minister Van der Laan van de PvdA, die me toen zei dat er in Nederland al een MOE-beleid was ten aanzien van die instroom. Het doet zich immers voor in alle Europese landen. Hij wilde ten aanzien van die 'MOE-landers' niet dezelfde fout maken als ten aanzien van de derdelanders. We willen proberen een beleid te ontwikkelen. Ik voeg eraan toe dat het bijzonder moeilijk is om dat te doen, zeker als alleen wordt gewerkt via inburgering. Die mensen vallen immers niet onder de categorie van verplichte inburgeraars.

De nota gaat uit van twee grote lijnen. Er is een verticale lijn vanuit mijn eigen beleid met inburgering en integratie. Ik heb al gezegd dat ik over bijzonder weinig werktuigen beschik. Ik zeg wel dat we die mensen die hier legaal zijn, zullen helpen om te integreren. Niet langer dan gisteren heeft de burgemeester van Gent tijdens een publiek debat gezegd dat als die instroom stopt, hij het wel ziet zitten om op die groep in te werken, om die mensen te helpen

integreren, om ze naar werk te leiden, Nederlands te laten leren, deel te laten uitmaken van de samenleving. Ik voeg eraan toe, zoals de mensen die het probleem nog beter kennen dan ik, dat het een bijzonder moeilijke zaak blijft. Ik hoop dat iedereen daarvan overtuigd is. Toegankelijkheid tot de reguliere voorzieningen, participatie aan de samenleving, dat zijn de zaken uit het beleidsveld Inburgering.

De nota, die nog moet worden uitgewerkt, raakt heel veel beleidsdomeinen binnen de Vlaamse overheid, maar ook lokaal. Het gaat om huisvesting, welzijn, gezondheid, onderwijs, inburgering, tewerkstelling enzovoort. Dat zijn allemaal thema's, beleidsvelden die daarbij betrokken zijn. Elk van die domeinen moet een aanspreekpunt installeren, zodat de lokale overheden terecht kunnen bij één aanspreekpunt. Het gaat immers om een steunplan dat bedoeld is voor de lokale overheden. We maken een horizontale werkgroep die bestaat uit die beleidsdomeinen met de steden, met de Romaproblematiek erbij, met het middenveld om te komen tot actiepunten. Er zijn al een aantal van bekend gemaakt, zoals over arbeid. Het ligt voor de hand dat vanuit Vlaanderen wordt ingezet op de controle, op de huisvestingsproblematiek, op de huisjesmelkerij enzovoort, en dat er ook een aantal integrerende maatregelen genomen moeten worden vanuit elk van die domeinen.

Die actieplannen zijn nog maar opgelijst. Mijnheer Kennes, die werkgroep moet samenkomen, hopelijk nog in de loop van de maand december. We brengen dan alle actoren samen, want het is een ketenmanagement. Ook in Nederland werkt men met een ketenmanagement. Ik moet wel zeggen dat het in Nederland iets eenvoudiger is, omdat er geen federale en deelstatelijke overheid is: er is één overheid, plus de lokale besturen. In die keten moet er iets gedaan worden op het Vlaamse vlak, maar moeten ook de steden meewerken. Die steden kunnen heel wat doen. Ze kunnen politieel optreden tegen overlast, tegen huisvuil dat blijft slingeren, tegen nachtlawaai, tegen allerlei vormen van criminaliteit. Mijns inziens kunnen die steden aan de hand van de tewerkstellingsvergunning scherp toezien bij het inschrijven in de bevolkingregisters. Ik weet niet of dat op een afdoende manier gebeurt. Ze kunnen dan zien of er bij de verblijfsvergunning correcte papieren gevoegd zijn, of er geen sprake is van fraude. Ik stel me vragen bij het onnoemelijk aantal van die mensen die zeggen dat ze een zelfstandige onderneming hebben, die ingeschreven zijn in de kruispuntbank voor ondernemingen. Ik weet niet of het klopt, maar ik hoor dat heel veel van die mensen zich aanbieden als bedeler van folders. Men zegt me dat er een overtal van dat soort mensen is. Als dat klopt, moet daarop worden toegekeken. Men moet nagaan of het gaat om valse contracten. Ik verwijst naar wat de burgemeester daarover zegt. Hij stelt dat er valse arbeidscontracten circuleren.

Er moet ook een afstemming gebeuren met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) om te kijken of ze al dan niet een leefloon geven. Collega's, ik heb hier cijfers van het leefloon dat in Gent wordt toegekend aan Bulgaren: 617 krijgen er een leefloon. In Antwerpen, waar ook een grote groep van die mensen is, zijn dat er maar 33. Er zijn er nog 65 met een equivalent. In totaal zijn dat er 98. In Rotterdam, met ontzettend veel van die mensen, zijn er 55 die leven van de bijstand.

Het probleem is een totaal verkeerde aanpak van de leefloonproblematiek. In Gent geeft men vanaf dag één een leefloon, ook al zijn die mensen hier als toerist. Je bent hier immers drie maanden legaal binnen Europa zonder dat je in je eigen onderhoud kunt voorzien. Gent zegt dat ze daar recht op hebben, en wordt daarin gesteund door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). In Antwerpen zegt men: wie hier toerist is, moet in zijn onderhoud voorzien. Je moet zien dat je aan werk geraakt. Je kunt hier binnen met een arbeidscontract. Ben je hier langer dan drie maanden zonder dat je in je eigen levensonderhoud kunt voorzien, dan moet je vertrekken. Dat is een totaal verschillend beleid in twee grote steden met toch wel een gelijkaardige problematiek.

Ik signaleer dat, collega's, ik trek geen conclusies. We moeten dat heel grondig doorpraten. We stellen vast dat in de keten Vlaams-lokaal-federaal, op het lokale niveau tussen die grote steden al een immens verschil zit.

De federale overheid is verantwoordelijk voor de veiligheid. Ik heb de procureur-generaal van Gent aangeschreven met de melding dat ik publiek lees dat de burgemeester van Gent het heeft over arbeidscontracten die worden vervalst en nepstatuten die worden gecreëerd om een verblijfsvergunning te krijgen. Hij heeft het over afpersing waarbij Roma, die een leefloon krijgen, een percentage tot 25 procent moeten afstaan. Hij spreekt over mensenhandelaars, prostitutie, georganiseerde bedelarij, vervalste arbeidscontracten, winkeldiefstallen, inbraken, nachtlawaai, sluikstorten, mensen die hun behoefte doen op straat en in de parken. Daar zitten een aantal vormen van zware criminaliteit bij waartegen het parket moet optreden. Dat moet een prioriteit zijn. Als een burgemeester van een stad zegt dat dit soort georganiseerde criminaliteit zich voordoet en als dit geen prioriteit wordt voor het federale veiligheidsbeleid, dan begrijp ik het niet meer. Ik heb de procureur-generaal aangeschreven. Ik vraag dat er op dat vlak actie komt. Ik heb een kopie bezorgd aan de minister van Justitie.

Collega's, ik vind dat er ook een controle moet komen op de verblijfsduur. Je kunt hier drie maanden zijn. Het visum is afgeschaft. Men zegt dat men niet meer kan controleren hoelang mensen hier zijn. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, alstublieft!

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Hauthem, uw fractie heeft in het OCMW van Gent de regeling omtrent het leefloon mee goedgekeurd!

De heer Joris Van Hauthem: En dat van het visum? Wie heeft dat in Europa goedgekeurd?

Minister Geert Bourgeois: Deze regeling is unaniem goedgekeurd in Gent: vanaf dag één een leefloon. Laat ons dus niet beginnen met elkaar aan te vallen. Het is een problematiek die bijzonder ernstig is en waarin alle partijen, hoop ik, zoeken naar een oplossing. Ik stel vast dat men in Gent zegt dat men vanaf dag één een leefloon geeft. Dat is unaniem goedgekeurd in de OCMW-raad, ook door het Vlaams Belang. Ik stel vast dat Antwerpen een totaal ander beleid voert met een totaal ander effect. Ik beschuldig niemand, ik stel dat vast. We moeten dit uitpraten. Het kan niet dat in zo'n belangrijke problematiek in grote steden een verschillende invalshoek bestaat.

Wat betreft de controle op het verblijf hier: deze mensen zijn gekend bij het OCMW en de kruispuntbank sociale zekerheid. Wie na drie maanden niet in zijn eigen behoeften kan voorzien, is volgens de vreemdelingenwet illegaal. Het is een zaak van dat vast te stellen en ertegen op te treden. Als die keten niet in zijn geheel werkt, ook de Europese keten, dan komen we er niet. Ik heb ook de Europese commissaris een tijd geleden al aangeschreven. Hij heeft me bedankt omdat we daarmee bezig zijn. Er is niets concreets gebeurd. Heel die problematiek moet Europees worden aangepakt.

Ik kom tot de media. Ik hoor dat een aantal collega's zich hebben geïnformeerd over wat daar is gepubliceerd. In het weekend is in Bulgarije op één website van één krant, namelijk 'Standart', één klein artikeltje verschenen. Dat is vervolgens overgenomen door De Standaard bij ons. Het artikeltje stond in 'Standart' van maandag niet in de gedrukte versie. In geen enkele krant in Bulgarije werd het afgedrukt op maandag. Het is niet op radio en televisie gekomen. Het enige wat in Bulgarije op de radio is gekomen, is mijn interview om dat allemaal tegen te spreken. Dat berichtje is overgenomen door enkele kleinere websites in Bulgarije. Dat is gecounterd door een efficiënte aanpak, samen met de ambassadeur van Bulgarije, ook in Roemenië. Ze hebben die verkeerde informatie rechtgezet bij de websites die ze hadden gegeven, en die websites hebben dat vervolgens overgenomen. Wie zich geïnformeerd heeft, ziet dat. Een krant heeft vervolgens op dinsdag een bericht gebracht om te zeggen dat het allemaal nonsens is en dat het niet klopt.

In Roemenië was het zo mogelijk nog minder. Daar is er bijna geen aandacht voor geweest. Ik heb zelfs gehoord dat een Vlaamse journalist contact heeft opgenomen met journalisten in Roemenië, en die wisten niet waarover hij het had.

Schroef dat dus allemaal niet op, alstublieft. Ik zie disproportioneel veel aandacht in onze eigen Vlaamse media, collega's. Dit is een Vlaamse storm in een Bulgaars glas water. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De heer Ward Kennes: Ik blijf wat om mijn honger zitten met betrekking tot de inhoud van het plan. De minister heeft zelf gezegd dat het een kader is en dat er aanspreekpunten en een werkgroep komen, maar die zullen het allemaal nog moeten doen. Inhoudelijk is er dus nog bijzonder veel werk.

Er zijn een aantal zaken waar wij geen greep op hebben, omdat zaken op Europees en federaal niveau moeten worden geregeld. Wat wij kunnen doen – en dat doet het Vlaamse beleid ook – is de warme kant van de samenleving laten zien. Maar daarnaast is er ook nood aan een harde kant en een aanpak van de illegaliteit en van criminele feiten. Als dat evenwicht er niet is, dreigt de goodwill in onze samenleving ook stilaan te verglijden. Dan vrees ik dat het begrip voor asielzoekers en mensen die een beter lot zoeken, verkleint. Wat wij doen vanuit een humanitaire bekommernis, dreigt zich tegen ons en tegen die mensen die wij willen helpen, te keren. Dat evenwicht is absoluut nodig. Ik hoop dat dat in de communicatie in binnen- en buitenland kan worden hersteld.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik herhaal dat wij ons constructief zullen opstellen voor wat betreft de implementatie en de uitwerking van uw plan. Het is een beetje weinig en een beetje laat, maar desalniettemin: een constructieve houding.

Iets anders is het probleem dat wij blijven hebben met uw communicatie. Wij vragen u heel nadrukkelijk om naar Sofia te gaan en het daar te gaan uitleggen. Het is zoals de burgemeester van Gent zegt: als die instroom maar stopt. Er is maar één middel om die instroom te doen stoppen, en dat is ter plaatse gaan en daar duidelijk zeggen dat dit land geen land van melk en honing is en dat dit land die mensen niet meer kan opvangen.

Ga alstublieft naar Sofia en breng uw verhaal, het verhaal van deze Vlaamse Regering.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, collega's, er staat straks nog een vraag over het gebrek aan professoren op de agenda. Minister, het is de eerste keer sinds ik in dit parlement zit dat ik mij in een aula waande. U bent erin geslaagd om in 14 minuten tijd 13 minuten les te geven over immigratie en 1 minuut antwoord te geven op de vragen, om tot slot te zeggen dat er niets aan de hand is.

Ik moet mijn sp.a-collega bijtreden. U moet inderdaad iets doen. Ik vind het wel merkwaardig dat de N-VA in deze Vlaamse Regering zegt dat er niets aan de hand is, terwijl de sp.a zegt dat u naar Sofia moet. U antwoordt zelfs niet op de vragen. Ik raad aan om een extra ministerraad samen te roepen om dit cruciale probleem aan te pakken.

Ik wil even terugkomen op uw crisiscommunicatie. Volgens de Bulgaarse en Roemeense media zijn wij een Belgische provincie Vlaanderen, waar u een soort vicegouverneur van bent. En nu wilt u via de ambassades, de Vlaamse Huizen en tutti quanti gaan uitleggen wat ons Romaplan is? Laat uw instellingen eerst eens uitleggen wat ze zelf zijn, voor ze een plan kunnen uitleggen. En ga inderdaad naar Sofia, minister.

De heer Johan Deckmyn: Minister, u stelt dat het uitwijzingsbeleid van Frankrijk in strijd is met de Europese regels. Ik kan alleen maar vaststellen dat er nu minder Romazigeuners naar Frankrijk gaan en er meer Romazigeuners naar Vlaanderen komen. Wat mij betreft, is de houding van Frankrijk ter zake dus een zeer goede houding.

Het zal u verbazen, maar voor de rest ben ik verheugd over uw antwoord. Nadat we in een vorige legislatuur in het federale parlement al gezien hebben hoe onder leiding van Letorme en met steun van de N-VA massale regularisaties van illegalen zijn gebeurd, zien we nu met

uw Romaplan dat de N-VA ook in deze regering geen streng migratiebeleid kan voeren. Ik hoop dat uw kiezers dat zullen onthouden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Marino Keulen: Voorzitter, minister, niet schieten op de boodschapper is ook een uitdrukking die wij allemaal kennen. U doet dat, minister. Als het op het federale niveau gaat over asielzoekers en migratie, gedraagt uw partij, de N-VA, zich altijd als behoeder van de goede zaak en als brandweerman. In dit concrete Vlaamse dossier devalueert u zichzelf tot een soort van pyroomaan. Ongewild en onbedoeld, maar dat kan wel het resultaat zijn. Dat is zeer betreurenswaardig.

De heer Bart Caron: Minister, u hebt in februari in de commissie geantwoord dat er een actieplan zou komen met betrekking tot de Roma. U zegt vandaag, begin december, dat er alleen een voorlopige nota is en dat het actieplan van de werkgroep er nog moet komen. Minister, ik weet niet of u de urgentie van de zaak wel beseft. Wat u daarnet hebt gedaan, is vooral gedurende dertien minuten zeggen wat andere overheden hadden moeten doen en niet hebben gedaan, en in die ene minuut hebt u zelfs nog niet eens gezegd wat u van plan bent in Vlaanderen te doen. U hebt enkel wat vage beloften gemaakt. U bent voorzitter van de interministeriële conferentie. Roep die samen. Dan kunt u tenminste met uw federale en uw Waalse collega's overleggen en de zaak ten gronde aanpakken.

U hebt ook niet geantwoord op mijn vraag naar het instrumentarium. Met betrekking tot werk is dat er wel, akkoord, maar niet met betrekking tot brugfiguren en bemiddelaars. Ik doe voor het overige niets af van de problematiek van de handhaving, maar door de schuld op andermans schouders te laden en zelf niets in te zetten, zult u de problematiek in de steden geen millimeter vooruithelpen.

De heer Karim Van Overmeire: Minister, u hebt gezegd dat het is begonnen in 2004, toen Roemenië en Bulgarije zijn toegetreden. Ik herinner mij nog dat debat in dit halfroond. Toen was er maar één kritische stem. Behalve het Vlaams Belang was het hele halfroond unisono voor de toetreding. Ik kan alleen maar zeggen dat er nog meer landen komen: Servië, Macedonië en Bosnië zijn in aantocht. Denk toch eens na over de praktische gevolgen van die toetredingen.

Minister, u hebt het over de Europese principes. Die zijn mooi, maar Europa kan alleen maar werken als alle landen ze toepassen. In dit dossier is er ook een verantwoordelijkheid van de Roemeense, de Bulgaarse en de Slovaakse regering. In het kader van het Belgische voorzitterschap van de EU, waar Vlaanderen terecht covoorzitter is, is er een uitstekende opportuniteit om ook eens met die regeringen in overleg te treden en hen ook eens op hun verantwoordelijkheid te wijzen.

Minister, u zegt dat u hebt nagekeken wat daar in Bulgarije en Roemenië allemaal gepubliceerd is en dat dat heel goed meevalt. Ik nodig de collega's uit om de proef op de som te nemen. Ik heb die perceptie niet, minister. Ik heb verscheidene websites ontdekt waarop alleen de eerste versie van het verhaal staat. Uw correctie is daar nog helemaal niet op aanwezig.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

De minister heeft veertien minuten geantwoord en geen minuut meer, mijnheer Van Hauthem. U hebt wel tien keer onderbroken terwijl er iemand van uw partij hier achter het spreekgestoelte staat. (*Rumoer*)

De minister heeft veertien minuten gesproken. U mag dat nakijken in de Handelingen als u het niet gelooft. (*Rumoer*)

De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, voorzitter, collega's, wij hebben in de commissie Binnenlands Bestuur, Integratie en Toerisme herhaaldelijk over deze problematiek van

gedachten gewisseld. Dat is telkens op een zeer serene wijze gebeurd. Nu er een aantal berichten zijn verschenen in de Bulgaarse pers en de media aanwezig zijn, gaan toch een aantal collega's in overdrive. *(Opmerkingen)*

Minister, wij zijn u dankbaar dat er een kader is om uw beleid verder uit te werken. Wij kijken uit naar de concretisering van de maatregelen en de uitwerking daarvan. Collega's, het zou een fout signaal zijn om op een overdreven manier te reageren op berichten die in de Roemeense en Bulgaarse pers zijn verschenen. Wat vraagt u nu eigenlijk aan minister Bourgeois? Moet hij zich voor die bussen opstellen in Sofia? Is dat het signaal? Dat zal het tegenovergestelde effect hebben. De verkeerde berichtgeving is rechtgezet. Laten we het daarbij houden. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Ik zie een paar mensen die willen tussenkomen. Het reglement is het reglement. Hier staan zes fracties achter het spreekgestoelte. Het is niet de bedoeling dat iemand uit het halfrond tussenkomt. Er was één plaats open en die plaats kwam toe aan de N-VA. De N-VA heeft het woord gevraagd en gekregen.

Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Caron, ik moet me verontschuldigen, ik heb een paar vragen niet beantwoord, u hebt volkomen gelijk. Het stond in mijn voorbereidende nota, ik had maar 14 minuten, ik ben er te snel door gegaan.

Ik heb de procureur-generaal van Gent aangeschreven. Ik heb beslist om een interministeriële conferentie bijeen te roepen over dat thema, maar waar dan ook alle themata aan bod zullen komen, rechttoe rechtaan. Uw pleidooi voor de brugfuncties ken ik, in sommige steden wordt dat nu al toegepast. Het komt uit de sector. Dat kan in het actieplan terecht komen. Met Inburgering heb ik echter geen bijkomende middelen om daarin te investeren. Het geld is er niet. Ik vraag me af of we meer geld moeten toeschuiven ofwel de bestaande regels moeten toepassen. Ik ben bang, net zoals u, van alle mogelijke berichten over meer geld voor bepaalde initiatieven. We nemen dat mee.

Het actieplan is er inderdaad nog niet, collega's. Het is heel moeilijk om daar iets rond te doen. Ik heb u de beperkingen gegeven vanuit inburgering. Die zijn er nu eenmaal. Het zijn EU-burgers, dus de verplichte inburgering geldt niet. We hebben binnen de Vlaamse Regering afgesproken dat we voor het eerst horizontaal en samen met de lokale besturen gaan samenwerken met de bedoeling dat daar voorstellen uitkomen.

Een paar leden hebben het debat verlegd naar het federale migratiebeleid. Mijnheer Keulen, ik heb op dat vlak van uw partij geen lessen te leren, kijk maar wat er in de voorbije 3 jaar gebeurd is. Dan gaat u misschien een toentje lager zingen. *(Applaus bij de N-VA)*

Mijnheer Deckmyn, de Roma zijn geen zigeuners. Wie de debatten in de commissie volgt, weet dat. Laat ons de zaken niet vermengen, maar het onderscheid maken.

Mijnheer Roegiers, het plan moet worden uitgewerkt in al zijn aspecten. U vraagt ook dat ik naar Sofia zou gaan. Ik wil niet aan overkill doen! Ik heb gedaan wat ik moet doen. Wij worden elke dag gebriefd door de ambassadeurs over wat ginder gebeurt en wat er verschijnt in de media.

De heer Van Overmeire heeft blijkbaar een paar websites gevonden waar het bericht op staat.

De gedrukte kranten, radio en tv schenken er geen aandacht aan. Het is niet door een klein berichtje op een paar websites dat op veel andere websites trouwens al is tegengesproken, dat er een toevloed komt.

Er is wel een toevloed door andere problemen. Wie hier illegaal is, blijft hier illegaal. In bepaalde steden krijgt men hier onmiddellijk een leefloon. Als men van honger en ellende naar 900 euro gaat, komt men inderdaad in het land van melk en honing terecht. Dat gaan we met of zonder persbericht niet veranderen.

Ik ga tot nader order niet naar Sofia, collega's, tenzij de zaak zou escaleren, wat ik niet hoop. Er zijn volgens mij voldoende signalen gegeven. Ik ga wel met mijn collega's en de lokale besturen samen zitten. Ik hoop dat we in de commissie kunnen voortgaan met onze discussie zoals we bezig zijn. Dit is een zaak van iedereen. Ik heb in de commissie gezegd dat ik niets kan beloven of garanderen. Ik heb gezegd dat niets doen geen optie is, maar het is een aartsmoeilijke opdracht waar heel Europa mee worstelt. Laat ons niet de pretentie hebben dat wij het gaan oplossen via onze beperkte bevoegdheden. De hele keten moet samenwerken: de lokale, de Vlaamse, de federale en de Europese keten. Dan hebben we een kleine kans om te slagen.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, ik heb nogmaals heel wat onmacht gehoord. Dat is jammer.

Wat we nodig hebben in dat plan is een goede samenwerking tussen de lokale overheden en de integratiesector voor de warme kant, en met de federale overheid voor de harde kant. Op dit moment is het nog vooral een kader, een lege doos. Die moet worden ingevuld en dat moet snel gebeuren. De nood is hoog. Het water staat sommige lokale besturen aan de lippen. De Roma waar het plan op gericht is, heeft nog niets aan het plan. De onrust is alleen maar toegenomen. Een goed uitgewerkt plan is dringend.

De heer Peter Reekmans: Minister, u zegt dat er niets aan de hand is. Elke fractie in dit parlement, op de uwe na, staat hier, maar er is niets aan de hand. Samenvattend, ik zie een Vlaamse Regering en een Vlaamse meerderheid waarbinnen sp.a een ander standpunt heeft dan de N-VA. Bij sp.a zegt men dat u iets moet doen. U zegt dat er niets aan de hand is. Ik vraag me af hoe het er in de Vlaamse Regering achter gesloten deuren aan toegaat: vermoedelijk iets minder hoffelijk dan hier.

Minister, ik stel vast dat uw partij federaal, waar nu en binnenkort stemmen te rapen zijn, zeer rechts is. In dit parlement hoor ik u echter zeggen dat u de mosterd hebt gehaald bij de linkse Partij van de Arbeid in Nederland. Ik vind dat u een zeer links discours voert. U steekt de kop in het zand. Doe wat u federaal roept en pak dit aan. Neem wél het vliegtuig naar Sofia en probeer nog iets te redden van wat u zelf hebt veroorzaakt.

De heer Johan Deckmyn: Minister, Frieda Brepoels heeft de visaregelgeving Europees goedgekeurd. Op federaal vlak werden asielzoekers massaal geregulariseerd, met steun van de N-VA. Ten slotte is er het nu door u voorgelegde Romaplan. Die drie zaken nopen me tot slechts één conclusie: de N-VA staat niet voor een streng immigratiebeleid. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Marino Keulen: Voorzitter, ik had verwacht dat de minister mijn rekening en die van mijn partij zou maken. Minister Bourgeois, ik stel echter vast dat, wanneer u met het eerste het beste dossier op het vlak van asiel en migratie wordt geconfronteerd, u dat om zeep helpt. Mocht er niets aan de hand zijn, dan zouden we hier niet met zeven fracties staan. Dan zouden CD&V en sp.a ook uw rekening niet maken.

De hoofdoorzaak van het verschil tussen Gent en Antwerpen is vooral de snelheid waarmee men in de ene stad mensen inschrijft in het bevolkingsregister. *(Applaus bij Open Vld)*

De heer Bart Caron: Minister, elke stap die u zet, is een stap. Sta me toe daarvoor mijn waardering uit te spreken. Als u echter geen geld hebt en de Vlaamse Regering dat blijkbaar ook niet prioritair vindt, dan blijft het een lege doos. Ik richt me dan ook rechtstreeks tot de minister bevoegd voor Buitenlands Beleid, de minister-president, die er weliswaar niet is. Minister-president, dit moet ook Europees en internationaal worden aangepakt. Het kleine Vlaanderen en deze steden zullen dat niet alleen kunnen. Minister Bourgeois, ik roep u niet op naar Sofia te vliegen, maar ik roep u er wel toe op om, samen met de minister-president, deze zaak op alle mogelijke Europese fora aan te kaarten en te vragen dat ook al die landen in Europa ter zake een deugdelijk beleid zouden voeren. *(Applaus bij Groen!)*

De heer Karim Van Overmeire: Minister, u hebt gelijk als u stelt dat er sprake is van een hele keten van overheden die in actie moeten komen. Alleen hebt u niet gereageerd op mijn opmerking dat België nu Europees voorzitter is, en Vlaanderen covoorzitter. Dat is altijd leuk om ministers voor de camera te brengen, zodat ze kunnen stralen voor een Europese vlag. Nu is er echter sprake van een dossier waarin het Belgische voorzitterschap en het Vlaamse covoorzitterschap volgens mij een verschil kunnen maken. U of uw collega's zien toch die Bulgaarse, Roemeense en Slovaakse collega's op die ontmoetingen. Dat is een uitstekende gelegenheid om dat dossier ter sprake te brengen. Het Vlaamse voorzitterschap kan daar wegen. Ook daar moeten we het verschil durven te maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het oneigenlijk gebruik van ADHD-medicatie

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het oneigenlijk gebruik van ADHD-medicatie

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, geachte leden, vorige week had ik een vraag om uitleg ingediend over een onderzoek in Nederland naar het misbruik van ADHD-medicijnen. Het heeft me dan ook niet verbaasd dat de actualiteit ons enigszins heeft ingehaald. Zo vernamen we de jongste dagen via de kranten en het journaal dat er ook in Vlaanderen heel wat problemen zijn met misbruik, en dat Rilatine zelfs volop wordt gedeald aan de schoolpoorten.

Minister, in het Nederlandse rapport waarover ik u wou ondervragen, staan een aantal conclusies.

Dat rapport dateert van eind november en gaat over het niet voorgeschreven gebruik van ADHD-medicatie. Het zegt dat 57 procent van de respondenten ooit eerst door een huisarts gediagnosticeerd is met ADHD. Het begint dus vaak heel onschuldig. Bijna 35 procent van de respondenten geeft aan dat hij of zij ADHD-medicatie opsnuift in plaats van inslikt, en 30 procent geeft aan dat ze dagelijks, wekelijks, of maandelijks Rilatine gebruiken. Slechts 20 procent geeft aan dat ze gestopt zijn met het gebruik van de medicatie.

Het wordt veel gebruikt in combinatie met alcohol en weed. Uit veel diepte-interviews blijkt dat het onschuldig begint, maar daarna anders wordt. In Vlaanderen is het niet anders. Minister, welke conclusie trekt u uit het Nederlandse rapport en op welke manier denkt u een preventiebeleid te ontwikkelen tegen dit nieuwe probleem?

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, minister, collega's, in de krant stond een artikel over het mogelijke gebruik in de scholen, maar dat hoeven we hier niet te bespreken. Het is belangrijk dat bijvoorbeeld de megaprojecten die momenteel in het basisonderwijs lopen, dat opnemen. De cijfers zijn echter wat ze zijn. Het RIZIV geeft aan dat er een enorme toename is van het gebruik en van de verkoop van onder andere Rilatine.

Minister, toen ik gisteravond het programma zag op Canvas, was ik verbijsterd. We hebben dat in het parlement al enkele keren besproken. In de reportage wordt een gezin getoond met vier of vijf kinderen dat bij de arts zit. Al de kinderen blijken Rilatine te nemen. De moeder zegt doodleuk dat als ze een beetje moe is, ze dat medicijn ook wel eens inneemt. Zelfs de

oma zegt dat ze het recentelijk ook gebruikt. Dit zegt meer over de omgeving en hoe ermee wordt omgegaan.

Minister, het was een Nederlandse reportage, maar we kunnen ze ook naar België verplaatsen. Want ook hier laat het voorschrijfgedrag van artsen soms te wensen over. Welke maatregelen zult u nemen om dat lakse voorschrijfgedrag van de huisartsen en artsen in het algemeen aan te pakken? Hoe zult u voor de wachttijden tot een diagnose komen bij de tweede lijn? Daar moet dringend werk van worden gemaakt.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Dit is een ernstig probleem. Ik wil mijn antwoord in twee luiken opsplitsen. Er zijn wel degelijk relaties tussen het gebruik van Rilatine en andere verslavingsrisico's. Daarover bestaat voldoende literatuur. Er zijn een aantal hypothesen. De ene zegt dat gedragsproblemen verslavingsrisico's voor andere verslavende producten en afhankelijkheidsproblemen kunnen veroorzaken. Het gebruik van dat product kan ook provoceren. Een andere theorie is dat degenen die een afhankelijkheidsprobleem hebben, dit product gebruiken om hun verslaving onder controle te houden.

Er zullen initiatieven worden genomen. De Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) zal proberen de nodige aandacht te besteden aan de problematiek van het gebruik van dat product bij jongeren, jongvolwassenen en volwassenen die afhankelijkheidsproblemen hebben. Dat is een heel specifieke situatie. Het is niet zo gemakkelijk om er een juiste behandeling voor op te bouwen. We gaan proberen om best practices te promoten.

Het andere luik wijst op signalen dat er wordt gedeald in dit soort producten. Dat heeft te maken met het feit dat het product relatief meer wordt voorgeschreven en dat wellicht jongeren voor wie het is voorgeschreven, dat product niet innemen en het op een of andere manier op de markt brengen.

Het betreft een specifieke situatie. Het zijn geen dealers die het product op de markt brengen, maar mensen die het product voorgeschreven krijgen en het niet voor eigen consumptie gebruiken. Daar moet de nodige aandacht naar gaan.

Vanuit onze netwerken, de CLB's en andere belangrijke actoren, moet via de VAD materiaal worden aangereikt om sensibiliteit voor dergelijke problemen te creëren.

Het voorschrijfgedrag is een bij uitstek federale materie. Het is misschien wel mogelijk om via Domus Medica een initiatief te nemen. Ik verwijs toch eerst naar de reglementering betreffende geneesmiddelen en geneesmiddelengebruik, een bij uitstek federale materie.

De heer Peter Gysbrechts: We onthouden vooral dat het om een nieuwe problematiek gaat die moet worden aangepakt. De juiste mensen en vooral ook huisartsen moeten worden geresponsabiliseerd. We stellen ook vast dat te snel naar dergelijke middelen wordt gegrepen en die te snel worden voorgeschreven. Dat is een probleem. De middelen worden vervolgens minder ingenomen en kunnen dan gemakkelijker op de markt worden gebracht. Dat bevestigt ook de Nederlandse studie. Het zijn veelal de mensen die het zelf voorgeschreven kregen die het ook op de markt brengen. Vooral dat aspect verdient onze waakzame aandacht.

Mevrouw Else De Wachter: Hoe de omgeving ermee omspringt, is ook van belang. Er moet snel een juiste diagnose worden gesteld. Patiënten kunnen er dan efficiënt mee omgaan. Het is ook bewezen dat het werkveld vragende partij is om samen met het federale niveau, de gewesten en de gemeenschappen een monitoring op te starten. Het is ook van belang om met artsen en apothekers een bewustmakingscampagne op te zetten. Er moet vaak te lang worden gewacht op de juiste diagnose.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Ik wil geen doktertje spelen. Medisch gesproken is Rilatine een nuttig middel als het maar op de juiste manier wordt gebruikt. We mogen de ogen niet sluiten voor misbruik. In Koppen gisteren trok ik grote ogen dat kinderen nauwelijks nog lastig mogen zijn. Ze krijgen al snel een ziektebeeld opgespeld. En al te snel wordt alle heil in medicatie gezocht.

Wat me onrust baart, is dat vele jongeren aan de schoolpoort dealen. Hoe treedt u op tegen dealen door jongeren aan schoolpoorten, minister? Uw voorstel lijkt me niet performant.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: In tegenstelling tot de andere sprekers, ben ik niet verwonderd over deze problematiek. Het is helemaal niet nieuw. Al ten tijde van mevrouw Vogels waren we er actief mee bezig. Mevrouw Van Den Heuvel heeft in dit verband veel inspanningen geleverd.

Ook toen al hebben we gewaarschuwd voor de verslavingsgevaaren en voor de talrijke oneigenlijke ADHD-diagnoses. Er zijn een aantal maatregelen door een resolutie aangekondigd, maar helaas is het beleid daar niet op ingegaan. Men heeft deze problematiek steeds verwaarloosd. Vandaag stellen we vast dat het de spuigaten uitloopt en zitten we met de verslavingsproblematiek. Ik vraag de minister om dringend werk te maken van de aanbevelingen uit het verleden en van de resolutie.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Tot vijftien jaar geleden – mevrouw Dillen heeft het gezegd – was Rilatine iets dat heel uitzonderlijk werd gebruikt, meestal in voorzieningen op voorschrift van een psychiater. De laatste vijftien jaar is het gebruik bijna geëxplodeerd. Ik denk dat we er niet gaan komen met een simpele sensibiliseringscampagne. Dat is weggegooid geld. We moeten eerst en vooral zoeken naar de oorzaken van het overmatige gebruik van Rilatine en daarop inspelen. Als we iets doen, moet dat gebeuren samen met de federale overheid, zoals we destijds ook hebben gedaan voor de overconsumptie van antibiotica, en dus samen met huisartsen en Welzijn een gemeenschappelijke campagne voeren.

Minister Jo Vandeuren: Ik ben het natuurlijk ten gronde eens met mevrouw Vogels. Ik heb geantwoord op de vragen, maar het is evident dat hier een veel bredere en fundamenteelere discussie zou moeten worden gevoerd. Waarom worden er ineens zoveel situaties van jonge mensen gemedicaliseerd en krijgen die het voorschrijven van een geneesmiddel als antwoord? Ik ben het daar helemaal mee eens. We zitten in de welzijns- en gezondheidssector nu vaak voor fundamenteelere debatten dan het debat over het voorschrijven van een geneesmiddel.

Het is duidelijk dat, als we willen optreden, de federale overheid daarbij betrokken is. Het verhaal van de diagnose waarin de arts een cruciale rol speelt, is een federale bevoegdheid en aanpak. Ik vertel u niets nieuws als ik zeg dat ik steeds bereid ben om, als het erop aankomt een bepaalde belangrijke maatschappelijke doelstelling te bereiken, samen te werken met de andere overheden in een gecoördineerde actie. Dat lijkt me evident.

Het dealen van een aantal zaken is strafbaar. Dat is voor mij geen excuus of geen uitvlucht. Het is natuurlijk wel de realiteit. Dat zijn een aantal dingen die ressorteren onder de federale regelgeving.

Ik heb daarnet gezegd dat u relatief snel een aantal initiatieven mag verwachten die we op Vlaams niveau kunnen nemen. Dat is niet vanwege het incident of de nieuwsberichten van de recente dagen. Dat is, zoals mevrouw Dillen ook aangeeft, het gevolg van het feit dat het een fenomeen is waarvan we weten dat we daarvoor een aantal initiatieven moeten nemen. Ik kan u dan ook bevestigen dat de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen inderdaad van plan is om daar een aantal dingen rond te doen. Die gevoeligheid tegenover een aantal belangrijke contactpersonen of mensen die werken in de omgeving waarin jonge mensen

aanwezig zijn, heeft te maken met het feit dat er iets verhandeld wordt nadat het waarschijnlijk voorgeschreven is. Het is niet zo dat we het in een illegaal circuit zien verschijnen, maar het is iets dat via een voorschrift in de wereld is gekomen. Daarom is het belangrijk om mensen te ondersteunen in het herkennen van een aantal signalen die erop zouden kunnen wijzen dat jongeren of volwassenen daarmee rondgaan, daarin dealen of een aantal producten verspreiden.

De heer Peter Gysbrechts: Ik denk dat de minister en ook de vorige sprekers gelijk hebben. Het verhaal van de diagnose en het oneigenlijke gebruik is een langer verhaal. Maar het onderzoek in Nederland en het feit dat de minister zegt dat we er hier ook al een beetje mee bezig waren en de vaststellingen die we de laatste dagen hebben gedaan en die in het nieuws zijn gekomen, bewijzen heel duidelijk dat het verhaal een nieuwe en gevaarlijkere wending krijgt. Daarom moeten we andere middelen gebruiken om daaraan te verhelpen.

Mevrouw Else De Wachter: Minister, we zijn het zeker eens zijn over het feit dat we, als we concrete maatregelen nemen, moeten gaan voor de globale aanpak. Het gaat over een betrokken kind, jongere of patiënt, maar er komt heel wat meer bij kijken. Het gaat om de hele omgeving, de hulpverlening, maar ook de hele schakel tot men tot de diagnose komt: de artsen, de hulpverleners, de psychologen en psychiaters. Daarnaast is er uiteraard ook de federale overheid. Ik denk dat we dat absoluut niet kunnen loskoppelen als we het heel concreet willen aanpakken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan professoren

ACTUELE VRAAG van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan professoren

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan professoren

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het tekort aan professoren

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Smet.

Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Voorzitter, minister, deze week is aan de oppervlakte gekomen dat er een chronisch tekort aan proffen is, iets dat we allang wisten en dat allang leefde. Ik blijf bij de droge feiten. Op 10 jaar tijd zijn er 45 procent meer studenten gekomen, 71 procent meer geslaagde doctoraatstudenten en 90 procent meer publicaties in toptijdschriften. Daartegenover staat 10 procent meer professoren.

Als je het aandeel van de proffen in het totale personeelsbestand van de universiteiten bekijkt, is het nog duidelijker. Van 20 procent in 1993, toen was dus één vijfde van het personeel van de universiteiten proffen, is het aandeel gezakt naar 13 procent. Er is dus duidelijk een omkaderingsprobleem ontstaan.

Minister, u kunt wel zeggen dat ze nu een beetje harder moeten werken, zoals iedereen, maar ik vrees dat dit – en ik zal me voorzichtig uitdrukken – niet de meest empathische uitspraak van uw loopbaan was.

Ik ben 30 jaar geleden naar de unief geweest en ik ga nu opnieuw. 30 jaar geleden was de zaak heel simpel. Ik had een prof en hij kwam naar de universiteit met zijn chauffeur – het was een socialistisch politicus –, ... (*Rumoer*)

Ik kan er niet aan doen, de feiten zijn wat ze zijn. Hij stond bekend als een zeer grote cumularde – hij rust in vrede – en het was een goeie prof. Hij kwam, hij gaf les en hij verdween en men zag hem nooit meer.

Ik had ook twee professoren die functioneel Nederlands onkundig waren en die zag men ook nooit. (*Opmerkingen van de voorzitter*)

Nu is dat helemaal anders, nu moeten die mensen werken. (*Opmerkingen van de voorzitter*)

Ja, voorzitter, mijn vraag aan de minister is wat hij daaraan zal doen.

Ik heb een korte berekening gemaakt, minister. Als u het aantal proffen op 15 procent van het personeelsbestand wilt brengen – heel conservatief dus – dan hebt u daarvoor 365 additionele plaatsen nodig, zijnde bijna 30 miljoen euro.

Een tweede vraag ... (*Opmerkingen van de voorzitter*)

Kan ik er echt maar één stellen? De tweede krijgt u dan in de commissie, minister. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: U kunt de tweede vraag ook straks stellen.

Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, minister, collega's, "Proffentekort" was vorige maandag een heel opvallende titel in het studentenblad Veto en ook kranten maakten er melding van. Dat roept natuurlijk vragen op.

De democratisering van het onderwijs is een heel nobel doel en wij staan daar absoluut achter. We proberen om zo veel mogelijk leerlingen in de juiste richting in het voortgezet onderwijs te krijgen, maar dat heeft blijkbaar ook een prijs, niet alleen financieel, maar ook inzake de kwaliteitsbewaking.

We zien dat het aantal studenten in het hoger onderwijs is opgelopen tot 200.000, maar dat het aantal professoren niet gevolgd is en dat heeft natuurlijk een weerslag op de taak van de professor, die zich meer zal bezighouden met onderwijs en minder tijd overhoudt voor onderzoek. De professoren luiden daarom de alarmbel.

In Veto van 6 december stond een heel pertinente vraag. Ik citeer: "Hoe ver kan de universiteit het kader nog rekken vooraleer er dringend moet worden gezocht naar vers bloed?"

De universiteiten zijn nu zelf tijdelijke oplossingen aan het zoeken, maar ze pleiten voor de oprichting van een middenkader. Dat heeft ook een budgettaire implicatie en dat is vandaag niet evident. Bij een bijsturing zal men ook enige creativiteit aan de dag moeten leggen. Gelukkig blijft Vlaanderen investeren in onderwijs, dat hebt u zelf gezegd, minister: u zult binnenkort 20 miljoen euro uittrekken en er komen nog middelen bij.

Mijn vraag is heel concreet. Hebt u al concrete acties op korte termijn in gedachten? En zo ja, welke zijn dat?

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, minister, dat u op een dinsdag uitspraken doet, verwondert me niet meer, want de dag erna is er dan een actualiteitsdebat of een actuele vraag. (*Opmerkingen*)

Ik denk dat 1 jaar ministerschap u stilaan naar het hoofd begint te stijgen als u het zich permitteert om zo denigrerend te doen over de professoren. U zult het waarschijnlijk weer niet gezegd hebben, ik heb blijkbaar elke dinsdag “watten in mijn oren”.

Minister, niet al onze professoren zijn zoals Rik Torfs, ze hebben geen tijd over om interviews te geven of om deel te nemen aan shows. (*Rumoer*)

De meeste professoren hechten belang aan onderzoek. Tijdens de begrotingsbespreking heb ik de minister gevraagd hoe het zit met de middelen voor onderzoek. De minister en de Vlaamse Regering hebben een ambitieuze doelstelling. Het Pact 2020 moet ons in staat stellen de Barcelona-norm te halen. Er komen echter geen bijkomende middelen. Om op het vlak van de kenniseconomie tot de top vijf te behoren, is onderzoek echter van primordiaal belang.

Minister, ik heb slechts één vraag. Volgens mij zult u er met uw socialistische visie op de democratisering van het onderwijs op zich niet geraken. Indien er geen bijkomende middelen voor onderzoek en ontwikkeling komen, zal Vlaanderen op het vlak van de kenniseconomie nooit de top vijf halen. Wanneer zult u uiteindelijk in bijkomende middelen voor de professoren en voor het hoger onderwijs voorzien? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik denk dat ik net op tijd naar het Vlaams Parlement ben gekomen. Ik heb namelijk begrepen dat mijn collega's harder zullen moeten werken.

Volgens mij is het lang geleden dat de minister naar de universiteit is geweest. Ik kan me voorstellen dat sommige professoren 20 jaar geleden misschien een luilekkerleventje leidden. Ondertussen zijn dat fabrieken geworden. Daar wordt keihard gewerkt. Ik vraag me soms zelfs af of er nog voldoende tijd is om eens rustig na te denken.

Minister, ik vind uw uitspraken van een totaal gebrek aan kennis van het terrein getuigen. Indien ik u een rapport zou moeten geven, zou ik u nu buizen. Ik zou erbij schrijven: “Pascal babbelt te veel. Hij moet wat harder werken.” (*Gelach. Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en LDD*)

Ik vind uw uitspraken zo dom dat ik heb beslist er geen vraag over te stellen. Daarom stel ik mijn vraag aan minister Lieten.

De rectoren slaken twee noodkreten. Het gaat niet enkel om het professorentekort. Het heeft hun een tijdje gekost om erachter te komen dat professor Bouckaert en ikzelf zijn verdwenen. Ze slaken ook een noodkreet met betrekking tot de onderzoeksmiddelen en dan meer bepaald met betrekking tot het Bijzonder Onderzoeksfonds (BOF).

Die middelen, die door de universiteiten worden beheerd, zullen in december 2010 niet worden uitbetaald. Dat is een ernstige zaak. Volgens professor Waer en professor Van Cauwenberghe is dit nog nooit eerder gebeurd. Dit is zeer verontrustend. Op deze manier wordt immers in ons onderzoekspotentieel gesneden.

Ik heb moeite met de beleidsbrieven. Daar straalt een enorme ambitie van af. Van al wat erin te lezen staat, wordt echter niets waargemaakt. We halen de Barcelona-norm niet. Er zijn achterstanden op de betalingen aan het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT). Nu heeft de minister weer niet genoeg geld om de betalingen van het BOF te verrichten.

Minister, onderschrijft u de analyse van de rectoren? In welke mate rijmt dit met uw eigen ambities?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik zal even overlopen wat ik net heb gezegd. Het verbaast me trouwens dat een vaststelling tot verbolgenheid kan leiden. Ik heb gezegd dat we harder

moeten werken. Ik denk niet dat iemand, journalist, dokwerker of kassierster, zal ontkennen dat iedereen de afgelopen jaren harder heeft moeten werken. Ik neem aan dat weinig mensen zich tegen deze vaststelling kunnen keren. Ik heb gezegd dat dit ook voor professoren geldt. Ik veronderstel niet dat de heer Vereeck vindt dat er voor professoren een bijzonder uitzonderingskader moet gelden. Hij vindt allicht niet dat iedereen behalve professoren harder moet werken.

Dat was mijn eerste zin. Ik heb hier echter onmiddellijk aan toegevoegd dat we goed naar de professoren moeten luisteren. Ik ben het ermee eens dat de rekker niet kan blijven rekken. We moeten een goed evenwicht vinden tussen hun onderwijsopdrachten en hun onderzoeksopdrachten. Iedereen kan nalezen wat ik hierover heb gezegd.

Het communiqué van rector Waer en van rector Van Cauwenberghe begint met de stelling dat de individuele capaciteit van de professoren bijna is bereikt. Dit betekent dat ze nu al harder werken. Er is misschien nog een kleine marge. Ik begrijp niet waarom bepaalde mensen vinden dat ik me denigrerend over professoren heb uitgelaten. Wat is verkeerd aan de vaststelling dat iedereen in de samenleving, dus ook professoren, harder moet werken?

De tweede zin luidt dat we met hen moeten bekijken hoe we dit kunnen aanpakken.

Alleen moeten we nu ook niet doen alsof er de afgelopen jaren niet meer is geïnvesteerd in hoger onderwijs. Als ik alleen nog maar het cijfer bekijk van het totaal aantal mensen, zelfstandig academisch personeel (ZAP), administratief personeel, bijzonder academisch personeel, dan stel ik vast dat er in 2000 iets meer dan 13.000 mensen waren, terwijl het er nu 18.000 zijn. Dat is 5000 meer in 10 jaar tijd. Het klopt wel dat het ZAP-personeel minder snel is gestegen en dat er meer studenten zijn. Ik ontken dat niet.

We moeten een evenwicht zoeken. In moeilijke budgettaire tijden hebben we aan het hoger onderwijs een hele kleine inspanning gevraagd. Bovendien hebben we niet geraakt aan het kliksysteem. Dat betekent dat als er meer studenten zijn, de Vlaamse Regering meer geld geeft aan de universiteiten en hogescholen. Dat kliksysteem wordt volgend jaar uitgevoerd. Er komt 20 miljoen euro bij.

Tijdens het debat over het hoger onderwijs heeft de Vlaamse Regering beslist om tussen 2012 en 2025 maar liefst 225 miljoen euro extra te geven. Ik denk niet dat er veel sectoren in de samenleving zijn, mijnheer Vereeck, die kunnen zeggen dat ze de komende 12 jaar zoveel extra zullen krijgen. Daarvan zal bovendien 42 miljoen euro nog tijdens deze legislatuur worden uitgetrokken. Tegen 2025 betekent dat ongeveer 430 ZAP-mandaten extra.

Daarnaast wil ik samen met de universiteiten en hogescholen kijken hoe de Vlaamse overheid de planlast kan verminderen. Sommige rectoren zeggen me dat dit tot 5 percent kan oplopen. Welnu, die 5 percent mogen ze houden. Ik zal die niet aan minister Muyters geven voor de begroting. De universiteiten en hogescholen mogen die investeren.

De overheid moet samen met de universiteiten en hogescholen bekijken hoe ze de planlast kan verminderen. Het geld dat we daaruit halen, kan dan worden geïnvesteerd in de onderwijs- en onderzoeksopdracht.

Het klopt dat er door de blokkeringen wellicht extra inspanningen zullen worden gevraagd. Maar dat weten we pas zeker eind volgende week. Wat mijn budget betreft, betekent dat voor 2011 nog altijd 10 miljoen euro netto voor het hoger onderwijs. Men moet dan ook niet doen alsof zij minder middelen zouden krijgen. Ik neem hen serieus en wil met hen kijken hoe we dit kunnen aanpakken. Ik wil wel het beeld nuanceren. Het is ook voor de kassierster, de dokwerker en voor iedereen heel belangrijk te zeggen dat iedereen harder moet werken en dat dit ook geldt voor professoren. Als die vaststelling al tot enige verbolgenheid zou hebben geleid, dan was dat zeker niet de bedoeling. Het verbaast me dat een vaststelling tot verbolgenheid kan leiden. Ik kan alleen vaststellen dat dat zo is en dat dit moet worden uitgesproken. Met de extra middelen die er komen, kunnen we een stap voorwaarts zetten.

Wat de extra onderzoeksmiddelen betreft, heeft de Vlaamse Regering afgesproken dat ze de komende maanden zal kijken hoe er extra kan worden geïnvesteerd. Ik ben het er absoluut mee eens, en ik zal straks ook in die zin antwoorden op de vraag van mevrouw Helsen, dat we daarin moeten investeren voor de kenniseconomie.

Mevrouw Fientje Moerman: Wat die 5 procent blokkering van de BOF-middelen betreft waar ook onderzoeksmandaten en onderwijsdrachten in zitten, dat lijkt me onbehoorlijk bestuur. Daar zit juridisch een vlieg op. Ik kan daar technisch niet op ingaan omdat de tijd daarvoor ontbreekt. Ik denk dat het echt niet kan dat u een maand voor het einde van het jaar beslist dat zij die 5 procent van de middelen niet krijgen. Het gaat voor een groot deel over lonen en werkingsmiddelen.

Ik had 30 jaar geleden een socialistisch professor, en nu opnieuw. Ik stond gisteren met die man in de lift en de stoom kwam uit zijn oren. Hij vroeg me of ik had gehoord wat u hebt gezegd. Ik vertelde hem dat het geen probleem was en dat ik u vandaag zou ondervragen. Ik moet nu echter terug naar mijn professor maar minister, ik weet echt niet wat ik hem moet vertellen.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb u op een bepaald moment horen zeggen dat de draagkracht van de professoren bijna bereikt is. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Ja, zij zeggen dat. Dan is het wel tijd om nu – en ik heb de indruk dat u er wel mee bezig bent – beginnen na te denken over structurele maatregelen en niet over lapmiddelen. We moeten het hoger onderwijs in zijn globaliteit bekijken, niet alleen de professoren en hun planlast, maar ook de instroom van leerlingen. De instroom van studenten in het eerste jaar is heel hoog. Blijft dat zo in het tweede jaar, of is er een zeer grote uitstroom? Is die grote instroom overal dezelfde of varieert die?

We zullen het graag samen met u opvolgen.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, de vraag en de discussie is niet of wij verbolgen zijn of niet, de vraag is waar we met Vlaanderen naartoe willen.

Ik heb het bij de begrotingsbesprekingen al gezegd. U doet te weinig om ervoor te zorgen dat Vlaanderen binnen de top 5 van de kenniseconomie komt te staan. Ik heb opzettelijk niet verwezen naar de PISA-onderzoeken omdat mevrouw Helsen daar een vraag over gaat stellen en ik enigszins collegiaal wil zijn. Maar het heeft er allemaal wel mee te maken. Minister, u zegt op uw website: “Hoera, hoera, we zijn de vicekampioen”. Maar zo goed gaat het niet met de leerlingen.

Als beide professoren zeggen dat ze geen bijkomende onderzoeksmiddelen krijgen... Er is de hervorming van het hoger onderwijs. Het Vlaams Parlement heeft een resolutie goedgekeurd die u de opdracht geeft om in meer onderzoeksmiddelen voor het hoger onderwijs te voorzien. De professoren vragen dat, het hoger onderwijs vraagt dat, de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) vraagt dat en die onderzoeksmiddelen zijn er niet. U kunt er niet mee blijven wachten. De tijd dringt.

De heer Lode Vereeck: Minister, u verwijst naar de begroting. “De begroting is een manier om nu ruzie te maken over het geld dat we in de toekomst zullen uitgeven.” Dat is een citaat van Voltaire, de lievelingsauteur van onze voorzitter.

U hebt het over 20 miljoen euro extra, maar de afgelopen jaren is er 100 miljoen euro bespaard door een aantal indexsprongen die er niet zijn gemaakt. We gaan er dus op achteruit.

Maar we moeten het over de uitbetaling in december hebben. Ik vind het absoluut geen goed bestuur en ik vind het eigenlijk een schande.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, met alle respect, maar de vraagstelling gaat over het tekort aan proffen.

De heer Lode Vereeck: Ik heb mijn vraag duidelijk gesteld aan minister Lieten.

De voorzitter: U kunt één vraag stellen. U kunt niet het ene of het andere vragen. Ik pas gewoon het reglement toe. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

De omschrijving van de vraagstelling was tweevoudig.

U zegt vaak tegen mij dat ik niet correct ben. *(Opmerkingen van de heer Sven Gatz)*

U mag erop terugkomen. Ik pas gewoon het reglement toe, mijnheer Gatz.

Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, minister, we worden in het onderwijs op alle mogelijke niveaus geconfronteerd met mensen die blijkbaar overwerkt zijn – en ik denk dat ze gelijk hebben –, in het kleuteronderwijs, het basisonderwijs, de directeurs, het secundaire onderwijs en nu ook in het universitair onderwijs. Het groeit de mensen boven hun hoofd: het aantal leerlingen, de bijzondere problematieken.

Ik denk zelfs dat er soms woorden in uw mond worden gelegd, maar u hebt gezegd dat men een tandje moet bijsteken. Het zal zo wel zijn, maar het moet houdbaar blijven.

Ik heb in de media gelezen dat u een studie uitvoert over de werkdruk bij professoren. Hebt u er al zicht op wanneer de resultaten bekend zullen zijn, wanneer u er meer nieuws over zult hebben? Ik denk toch wel dat ik me moet aansluiten bij de stelling van de collega's dat er dringend een oplossing moet worden gevonden.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, de cijfers liegen er niet om. De werkdruk in het hoger onderwijs is gestegen. Dat uw uitspraak onbehouden was, daarover ben ik het eens met de collega's. Ik ken studiegenoten, professoren, die zeggen dat ze weken van 58 uren werken, dat ze hun maatschappelijke opdracht wel goed uitvoeren. Ze voelen de druk in verband met de publicaties en de outputfinanciering. Ik erken het probleem.

Daarnaast ben ik het eens met mevrouw Deckx. De budgettaire noden in het onderwijs zijn groot. Hetzelfde kan worden gezegd over de werkdruk en het personeelstekort voor onder andere het kleuteronderwijs. Ik denk dat de noden daar nog nijpender zijn.

U hebt inderdaad in een budgettaire injectie voor het hoger onderwijs voorzien. Ik vraag me dan ook af of pistes zoals een verdere rationalisatie in het landschap, verdere samenwerkingsakkoorden, associaties die rationeler en regiogebonden zijn om overheadkosten, planlasten te verminderen, niet bewandeld kunnen worden en of er niet moet worden nagedacht over een betere oriëntering in het secundair onderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, collega's, de voorbije dagen hebben de rectoren van onze universiteiten gereageerd door te stellen dat er een probleem is bij de professoren, dat er een tekort is en dat de werkdruk bij hen te hoog ligt. Ik zou heel duidelijk willen stellen dat het aantal studenten bij onze hogescholen veel sterker is toegenomen dan die van de universiteiten. Als we aandacht schenken aan de problematieken aan de universiteiten, dan moeten we zeker zoveel aandacht schenken aan de situatie in onze hogescholen. Het gaat daar niet om een stijging met 4 procent, wel om 7 procent. Minister, als u onderzoekt hoe het gesteld is met de werkdruk aan de universiteiten, houdt u dan ook rekening met de werkdruk aan de hogescholen? Houdt u rekening met de resultaten van het onderzoek van enkele jaren geleden? Toen was er veel minder belangstelling voor dan voor het signaal dat nu wordt gegeven door de universiteiten.

Minister Pascal Smet: Ik zal beginnen met te antwoorden op de laatste vraag. Die studie is min of meer af. We wachten nu op een aantal reacties. Als men een studie laat uitvoeren, heeft men tijd om te reageren. De gegevens worden nu verzameld. Ze is specifiek gericht op

de hogescholen, en niet zozeer op de universiteiten. Het is ook een studie over de zelfperceptie, over hoe de mensen die daar zelf werken, inschatten hoe de werkdruk en werklast – dat zijn niet dezelfde begrippen – al dan niet is gestegen. Over een paar weken zullen de resultaten van die studie effectief in ons bezit zijn.

Mijnheer Vereeck, laat er geen misverstand over bestaan. Deze regering heeft geen 100 miljoen euro bespaard op het hoger onderwijs. We hebben dat niet gedaan. Als ik me niet vergis, hebben we gevraagd 1,27 percent te besparen vanaf 2011. (*Opmerkingen van de heer Lode Vereeck*)

Ik weet dat ze een cijfer aanhalen. Ik heb echter de indruk dat u als professor niet weet waar dat cijfer vandaan komt. Er is een dispuut. Dat dateert van tien, vijftien, twintig jaar geleden. De universiteiten en hogescholen zeggen dat bedragen niet worden geïndexeerd volgens de reële index, maar volgens een vaste index, die door de regering wordt bepaald. Dan werden de bedragen opgeteld. Indien men de reële index had gehanteerd, zou men eventueel kunnen komen tot een bedrag van 100 miljoen euro. Maar dat is niet onder deze regering gebeurd. Het fictief bedrag wordt berekend over een periode van de afgelopen tien à vijftien jaar. Men houdt daarbij dan ook nog geen rekening met negatieve indexen.

Deze regering heeft, als ik me niet vergis, iets meer dan 16 miljoen euro op het hoger onderwijs bespaard, maar ruimschoots gecompenseerd met meer geld dat we zullen geven. Het hoger onderwijs zal er netto op vooruitgaan onder deze regering. Ik zeg dat om alle misverstanden tegen te gaan. Bovendien is het bedrag tussen 2000 en 2010 bijna met de helft gestegen: van 1,1 naar 1,6 miljard euro. Men moet dus niet de indruk wekken alsof het hoger onderwijs de afgelopen jaren geen extra middelen zou hebben gekregen.

Mevrouw Meuleman doet een goede suggestie. Ik heb al gesproken over de planlast. Over de betere oriëntering hebben we het ook al gehad in het verleden. Ik denk ook aan heel het rationalisatie debat. Dat is een opdracht die misschien in eerste instantie bij de universiteiten en eventueel de hogescholen zelf ligt, namelijk kijken hoe een rationeler aanbod kan worden uitgewerkt. De middelen die daardoor kunnen vrijkomen – ook al is dat een ingewikkeld debat, want je hebt een sociaal passief – kunnen eventueel mee worden geïnvesteerd. Ik sta open voor dat soort debatten. Ik ga heel duidelijk aan de rectoren laten weten dat we dat debat zullen voeren, de planlast inbegrepen. Als men mij zegt dat men tot 5 procent winst kan halen door een planlastvermindering, ben ik bereid om dat te doen. Laat dat heel duidelijk zijn: we moeten niet meer planlast hebben dan nodig is. Er is op dit moment te veel planlast en rapportageplicht. Dat moeten we afbouwen.

Over de onderzoeksmiddelen klopt het dat we die bijkomende blokkering wellicht zullen moeten doen. Dat weten we begin volgende week definitief. Men wist dat het kon gebeuren. Het is niet zo dat men dat de laatste dagen heeft vernomen. We hadden gehoopt dat het niet zou gebeuren, maar wellicht zal het toch moeten gebeuren. Nogmaals, deze regering zal de komende maanden kijken hoe ze extra geld kan investeren in onderzoek. Dat is een afspraak die binnen de regering is gemaakt.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, niemand zegt dat het hoger onderwijs geen middelen heeft gekregen, maar ze staan niet in verhouding tot de groei.

Ik twijfel aan de juridische wettelijkheid van de blokkering van die 5 procent. Het is een door het parlement goedgekeurde begroting, voorzitter. Ik vraag me af of het zomaar kan dat er een maand voor het einde van het jaar een stuk van wordt ingehouden. Ik dring erop aan dat dit wordt nagekeken, als we onszelf tenminste respecteren.

Wat de onderzoeksmiddelen betreft, weet u evengoed als ik dat u in 2014 het door het regeerakkoord gestelde doel niet meer kunt halen tenzij u vanaf volgende maand elk jaar een opstap maakt van 300 miljoen euro – quod non.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, ik heb heel goed geluisterd, ook naar mijn collega's. Ik meen daar bondgenoten te hebben gevonden. Het water staat aan de lippen. Het mag niet hoger komen. Het is te belangrijk. Het is nu het moment om actie te ondernemen en te beginnen nadenken over concrete maatregelen. Ik heb de indruk dat u dat van plan bent. Ik heb ook de indruk dat mijn collega's en ikzelf dat van nabij zullen opvolgen.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mijn reactie is vooral gericht naar mijn collega's, vooral uit de meerderheid. Ik hoor het hen allemaal graag zeggen, maar vorige week tijdens de begrotingsbespreking heeft er bijna niemand het woord over genomen. Niemand heeft extra middelen gevraagd. Niemand heeft gevraagd naar middelen voor onderzoek. Behalve ikzelf, heeft mevrouw Vanderpoorten dat zijdelings aangehaald. Voor de rest niemand. Het is nog niet te laat. De begroting is nog niet goedgekeurd in de plenaire vergadering. De meerderheid kan nog altijd een amendement indienen. Ik stel voor dat ze dat doet, want van de oppositie zal het toch niet worden aanvaard. Het is nog altijd niet te laat, we kunnen het nog altijd rechtzetten in de plenaire vergadering.

De heer Lode Vereeck: Minister, mijn betoog betrof natuurlijk de opmerking met betrekking tot wetenschap en innovatie. Daar zien we de komende jaren een daling. We zitten in 2011 op het niveau van 2003. Het is met wetenschap en innovatie dat we onze toekomst bouwen en dat gaat de verkeerde kant uit. Het BOF valt onder uw verantwoordelijkheid. Daarom was ik ook blij dat u hier stond en niet minister Lieten, omdat de vraag van de rectoren daar specifiek over ging.

We hebben anderhalve maand geleden een debat gehad over de betalingsachterstanden bij het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT). Nu weer bij het BOF. Dat is echt onbehoorlijk bestuur. We moeten als overheid het goede voorbeeld geven en onze contractuele verplichtingen nakomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de resultaten van het PISA-onderzoek 2009 naar de schoolse vaardigheden van leerlingen, in het licht van de komende hervorming van het secundair onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, we hebben de voorbije uren kennis kunnen nemen van de resultaten van het PISA-onderzoek (Programme for International Student Assessment). Ik denk te mogen stellen dat we fier mogen zijn op wat onze mensen in het onderwijsveld realiseren. We stellen vast dat wij zowel voor wiskunde, wetenschappen als voor leesvaardigheid mooie resultaten neerzetten en dat onze leerlingen goed gevormd worden. Als we onszelf vergelijken met het verleden, stellen we vast dat we er licht op achteruitgaan, maar dat we toch nog altijd in de top zitten voor de verschillende items die onderzocht zijn.

U hebt al gereageerd op de resultaten en gesteld dat we niet zelfgenoegzaam mogen zijn en dat er een aantal knelpunten zijn. Als we kijken naar het beleid dat we gaan voeren, staan we voor een grote hervorming binnen het secundair onderwijs. Met de stevige resultaten die we nu neerzetten, vragen een aantal mensen zich af of wij ons secundair onderwijs wel zo grondig moeten hervormen.

Het is goed dat we de resultaten uit de studie grondig bestuderen en er de juiste conclusies uit trekken. We hebben de eerste resultaten wel al kunnen meenemen, en daarin zijn een aantal zaken significant. Hoe gaat u de resultaten van dit onderzoek meenemen in de hervorming van het secundair onderwijs?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het klopt dat wij in deze PISA-test opnieuw fantastische resultaten neerzetten, zowel voor leesvaardigheid, wiskunde als wetenschappelijke vaardigheden. Wij zijn eigenlijk vicekampioen in Europa, na Finland. Bijna alle andere landen die voor ons komen, zijn Aziatische landen.

Het klopt ook dat we een beetje achteruitgaan. Dat moet ons doen nadenken. Dat ‘beetje’ is natuurlijk relatief. Als we vroeger negentien goals op twintig binnen schopten, doen we er nu nog achttien. Ik denk dat er heel veel landen zijn die een resultaat van achttien op twintig zouden willen behalen. Het is er inderdaad eentje minder, maar het is nog altijd veel beter dan de rest in de wereld.

We moeten inderdaad niet zelfgenoegzaam zijn, want er zijn nog een aantal knipperlichten. We stellen vast dat we voor wiskunde achteruitgaan, vooral in het technisch onderwijs. Daar is het heel duidelijk dat we een achteruitgang hebben. We vermoeden dat dat te maken heeft met een hervorming van het wiskundecurriculum in 2003. Dat heeft blijkbaar enig effect op de resultaten, zeker in het tso. Dat moeten we nader bekijken. U zult zich ook de resultaten van de peilingstesten herinneren. Toen waren er ook opmerkingen over wiskunde. Dat wordt nu dus wat bevestigd.

Voor leesvaardigheid gaan we achteruit omdat de topgroep gemiddeld een beetje achteruitgaat. Dat blijft nog altijd heel ver boven het OESO-gemiddelde. We zijn ook niet het enige Europese land op dat vlak. Ook Finland gaat daar achteruit, ook al blijft het voor ons.

Wat gaan we nu doen met die knipperlichten? Een van de belangrijke uitgangspunten is dat we het onderscheid tussen aso, tso en bso willen afschaffen. We merken dat de landen die het goed doen, minder snel selecteren. Zij selecteren pas op 15-jarige of 16-jarige leeftijd, en niet zoals bij ons op 12-jarige leeftijd. We gaan ervoor zorgen dat men later kiest en dat er meer differentiatie is in de les en we gaan de autonomie met meer rekenschap gepaard laten gaan. Dat zijn de belangrijkste conclusies. En dat zijn juist de uitgangspunten van onze grote hervorming van het secundair onderwijs.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, wij hebben in het verleden altijd kunnen vaststellen dat de Scandinavische landen het op een aantal vlakken beter doen dan wij. Wij hebben altijd goed gekeken hoe ze hun onderwijs organiseren en wat wij van hen kunnen leren. Wij hebben daar de nodige conclusies uit getrokken. Dat heeft ook altijd een grote rol gespeeld in de nieuwe reglementering die wij hier tot stand brengen.

Nieuw is dat wij te maken hebben met Aziatische landen die het plots beter doen. U zegt dat dit ons wakker moet schudden. Gaat u ten gronde kijken naar de manier waarop in de Aziatische landen het onderwijs wordt georganiseerd en naar welke conclusies wij daaruit kunnen trekken, zodat wij daarmee rekening kunnen houden in de hervorming van ons secundair onderwijs? Wij moeten met dat nieuwe element rekening houden als wij straks de toekomst voor ons Vlaams onderwijs zullen vormgeven.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, de negende plaats in de wereld, dat is niet slecht. Mevrouw Helsen zei het al, op 65 landen is dat een goede score. Maar daar zit natuurlijk een addertje onder het gras. Het onderzoek bevestigt onderzoek van 3 jaar geleden, dat uitwees dat de impact van de sociaal-economische thuissituatie en de status van de school in Vlaanderen groter zijn dan elders. Wij moeten daar rekening mee houden. De sociale ongelijkheid tussen autochtonen en allochtonen is bij ons nog altijd een hardnekkig kwaad. Het onderzoek stelt ook vast dat het verschil in niveau tussen autochtone en allochtone leerlingen van de tweede generatie nergens groter is dan hier. Minister, wij moeten ervoor oppassen dat wij weer niet een generatie allochtone leerlingen zullen verliezen. Wij kunnen kijken wat er in Azië gebeurt, misschien kunnen wij tegen de Chinese Muur opbotsen, maar ik vraag u om in het kader van de hervorming van het secundair onderwijs ook met het aspect van de sociale ongelijkheid rekening te houden. Hoe gaat u dat doen?

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik sluit mij aan bij de vraag van mevrouw Helsen. Ze heeft het over het kennisniveau dat we absoluut moeten proberen te behouden. Het pedagogisch project is nog altijd voor een heel groot deel gestoeld op het kennen en kunnen van leerlingen. Deze voormiddag in de ad-hoccommissie Bijzondere Jeugdzorg werd gezegd dat het onderwijs zeker een taak heeft om ook de waarden en normen die kinderen en jongeren moeten kennen aan te leren. Zaken die niet in een problematische gezinssituatie kunnen worden waargemaakt, moeten in het onderwijs worden opgevangen. Daar steekt voor ons de uitdaging bij de hervorming van het secundair onderwijs. Wij moeten synergieën zoeken tussen kennis, waarden en normen, en een degelijke opvoeding. Minister, bent u bereid om hier in het totale pakket rekening mee te houden?

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, die resultaten zijn zeer goed voor Vlaanderen, maar ik zie een onrustwekkende tendens als het gaat over lezen. Daar zijn wij achteruitgegaan, terwijl de Franse Gemeenschap erop is vooruitgegaan. In Engeland is men achteruit gedonderd. Men vraagt er zich af of dat te maken heeft met de toenemende sms-cultuur. Jongeren weten nauwelijks nog wat een woord betekent, laat staan hoe het geschreven wordt.

Ik vind het een beangstigende tendens, dat Vlaanderen op dat vlak achteruitgaat. Zeker als ik dat combineer met de provocerende titel die ik vandaag in de pers lees: de Vlaamse scholen voeden kinderen bijna op tot 'boekenhaters'. De manier waarop wordt aangezet tot lezen is helaas een beetje passé. U weet ook dat kinderen tegenwoordig denken dat er enkel van een scherm kan worden gelezen. Ze kijken meer naar televisie dan naar een boek.

Ik heb een beetje een ouderwetse vraag. Wat gaat u doen, minister, om dit probleem aan te pakken? Het kan misschien goed zijn dat we sterk staan in wiskunde en wetenschappen, en daar ben ik fier op, maar het zou spijtig zijn, mochten onze kinderen niet meer in staat zijn om een normale zin te schrijven.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, ik sluit me aan bij de heer Van Der Taelen. Ik ben ook bevreesd voor die tendens. In Vlaanderen hebben de kinderen het minst leesplezier. Er is nochtans niets zo leuk als het opsnuiven van de geur van een boek, en onze kinderen gaan dat niet meer kennen.

Uit het PISA-onderzoek blijkt dat we inderdaad goed scoren. We moeten daar niet omheen draaien. Het is wel al negen jaar de tendens dat we stilletjes achteruitgaan, en nu ook tegenover de Aziatische landen. U wilt de peiling van wiskunde bekijken want in 2003 is er iets veranderd. Vorig jaar was daar al een vraag om uitleg of interpellatie over. De kennis van wiskunde gaat achteruit. U hebt de kenniseconomie zelf aangestipt als knipperlicht. We moeten in de gaten houden dat Aziatische landen zoals China ons stilaan voorbijsteken en dat Vlaanderen de trein van de kenniseconomie mist.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, ik hoop – ik denk het niet – maar ik hoop dat ik geen pleidooi heb gehoord vanwege CD&V om de grote hervorming van het secundair onderwijs niet door te zetten. Ik had een beetje het gevoel dat dat onderhuids aanwezig was, maar ik zit misschien fout.

Twee elementen willen wij toch wel benadrukken vanuit Open Vld. Ik heb ze al gehoord bij een aantal collega's. Dat is om bij de hervorming van het secundair onderwijs op te nemen dat de sociale ongelijkheid bijzonder groot is. Mevrouw Pehlivan benadrukte dat. Dat nuanceert de fantastische resultaten van vandaag. Het verschil tussen de beste en de zwakste is heel erg groot. Dat is een grote uitdaging.

We vinden het verder evenzeer belangrijk als u dat de klassieke opdeling tussen aso, bso en tso wordt aangepakt. U hebt het zelf gezegd in de pers, minister, laat dit vooral geen reden zijn om geen werk te maken van een hervorming van het secundair onderwijs.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, ik wil aan de minister suggereren om het kind niet met het badwater weg te gooien. U hebt terecht gesteld dat we fantastische resultaten scoren, maar er zijn toch knipperlichten. Pak die aan. Maar kijk vóór de grote hervorming nog eens na of er effectief een maatschappelijk draagvlak voor is.

Minister Pascal Smet: De grote les van PISA is voor mij de opkomst van Azië. We leven in een tijdsgewricht waarin alles verschuift naar Azië, niet alleen de productiemiddelen, maar ook de economische en politieke macht. Een beetje zelfgenoegzaam zeiden we tot nu toe in Europa en de Verenigde Staten dat wij toch de brains hadden. Zolang we dat tenminste hadden, was het goed. Nu merken we op dat vlak ook een verschuiving.

We moeten dat enigszins relativeren. Hongkong, Taipei, Shanghai zijn de nieuwe ‘economic policy zones’ van China. Dat is een selectieve bevolking van innovatieve, creatieve mensen. Ze zijn enorm gemotiveerd om vooruit te komen. Buiten die plaatsen krijgt men heel andere resultaten. Zuid-Korea gaat echter ook enorm vooruit en heeft die selectie niet.

U bent al de tweede die mij vraagt om naar Azië te kijken. We zouden naar Shanghai en Korea moeten gaan. Misschien moeten we dat doen met het parlement in plaats van naar Finland te gaan. We kunnen dat perfect organiseren als het mag van de voorzitter.

We zijn nog altijd zeer goed in lezen, mijnheer Van Der Taelen. We gaan een klein beetje achteruit in de top. Dat is relatief. Maar inderdaad, het feit dat men niet graag leest, is bijzonder verontrustend.

Desondanks scoren we heel goed. In veel landen merken we dat, als kinderen niet graag lezen, ze slecht scoren op leesvaardigheid. Bij ons is dat niet het geval. Mochten kinderen wél heel graag lezen, dan zouden we tot de absolute wereldtop behoren. Dat moet dus inderdaad de uitdaging zijn. Ik zal samen met minister Schauvliege, de boekensector en uiteraard ook de onderwijsverstrekkers bekijken hoe we die leescultuur opnieuw ingang kunnen doen vinden in de scholen. Misschien moet dat op een wat andere manier gebeuren. Ik ga die uitdaging aan. Net als u vind ik het immers heel belangrijk om dat te doen. Dat is weer een taak erbij.

Mevrouw Pehlivan, het klopt dat de sociaal-economische achtergrond bij ons een grotere rol speelt dan bij anderen. We moeten echter oppassen als het gaat over migranten van de tweede generatie en andere generaties. Het is niet zo sterk belicht in de pers, maar in het onderzoek heeft men die sociaal-economische achtergrond van migrantenkinderen geneutraliseerd, en dan nog blijft er merkwaardig genoeg een achterstand bestaan. Dat is dus niet alleen te verklaren door een sociaal-economische achterstelling, wat betekent dat er toch iets meer aan de hand is. Dat moet worden onderzocht. Het is belangrijk dat mee in overweging te nemen in ons beleid.

Ik ben het absoluut eens wat waarden en normen en structuren in het onderwijs betreft. Onderwijs is niet neutraal. Dat moeten we mee in overweging nemen.

We zullen inderdaad niet zelfgenoegzaam zijn. We nemen die waarschuwingen ernstig. We zullen de hervorming van het secundair onderwijs voortzetten. We luisteren heel goed naar wat er wordt gezegd. Wij moeten echter ook heel goed kijken naar andere landen. Ik wist dat niet, maar in Shanghai is er sprake van vijftig kinderen in één klas. Ik pleit daar niet voor: begrijp me niet verkeerd. Wat ze daar wél doen, is heel sterk differentiëren in de klas. Ze proberen de selectie, die wij toch heel snel maken, uit te stellen.

Ik geef een ander voorbeeld. Polen heeft een paar jaar geleden een grondige onderwijshervorming doorgevoerd. Dat is te merken in de resultaten: Polen maakt een enorme sprong voorwaarts, omdat het de keuze heeft uitgesteld tot 15 jaar. In Finland is dat

16 jaar. In onze hervorming stellen we 14 jaar voor, en een echt definitieve keuze op 16-jarige leeftijd. Onze hervorming gaat ook uit van lesdifferentiatie en van het extra prikkelen en extra uitdagen van sterke leerlingen. Alle uitgangspunten die we vooropstellen in deze hervorming, zie ik eigenlijk bevestigd in dat PISA-onderzoek.

Ook geeft de OESO aan dat ouderparticipatie een heel belangrijke rol speelt in de resultaten. Hoe groter de betrokkenheid van de ouders, des te beter de resultaten van de kinderen. In Azië is de betrokkenheid van ouders enorm groot. Dus ook wat dat betreft, moet er in Europa een extra inspanning worden geleverd.

Dan is er natuurlijk ook het opleidingsniveau van de leerkrachten. We hebben het daar al over gehad. In veel van die landen hebben die leerkrachten een masterniveau. Ik kom daar telkens opnieuw op terug. Als er sprake is van goede resultaten, is er sprake van een langere opleiding van leerkrachten. Ook dat moeten we mee in overweging durven te nemen in het debat bij ons.

We zullen dus rekening houden met die signalen in de hervorming. We zullen echter niet wachten. Wat lezen en talen betreft, kunnen we al sneller gaan. Dan moet het onze uitdaging zijn ervoor te zorgen dat we ook de komende jaren aan de wereldtop blijven. We hebben die positie: we zijn het tweede Europese land. Dat is toch een hele prestatie. Laten we nu vooral bekijken hoe we die kunnen behouden en nog kunnen verbeteren. Dat is de uitdaging voor de toekomst.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is positief dat we die landen bekijken die het beter doen en dat we alle factoren bekijken die voor succes zorgen. Het is niet enkel en alleen een zaak van masters of ouderparticipatie. Bijvoorbeeld in Shanghai is de ouderparticipatie toch wel van een heel andere aard dan hier, en die wordt ook op een andere manier ervaren. We moeten zeer voorzichtig zijn en de juiste conclusies trekken. Wat de hervorming van het secundair onderwijs betreft, moeten we er minutieus over waken dat we de elementen die vandaag sterk zijn, kunnen behouden. We moeten die elementen aanpakken waarop we nog vooruitgang kunnen boeken. We moeten daar ten gronde werk van maken. Ik ben ervan overtuigd dat we niet alleen naar het secundair onderwijs zullen moeten kijken, willen we vooruitgang boeken in de toekomst. In het basisonderwijs wordt immers de basis gelegd, bijvoorbeeld voor het graag lezen, en niet in het secundair onderwijs.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie tot wijziging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie van 19 februari 2005 tot bepaling van bestuursbeginselen die van toepassing zijn bij de besluitvorming inzake accreditatie en toets nieuwe opleiding ten aanzien van hogeronderwijsopleidingen in de Vlaamse Gemeenschap

– 578 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Celis, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Ik kan heel kort zijn omdat dit een ontwerp van decreet is van technische aard. Het bekrachtigt een reglementswijziging van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO). Na de toelichting die we in de commissie van de minister

kregen, is het voorstel eenparig goedgekeurd. Voor de details van dit ontwerp van decreet verwijs ik naar het schriftelijk verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 578/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten, Fientje Moerman en Ann Brusseel en de heer Sven Gatz betreffende de evaluatie en de bijsturing van de regeling met betrekking tot de maximumfactuur – 645 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de dames De Knop, Vanderpoorten, Moerman en Brusseel en de heer Gatz betreffende de evaluatie en de bijsturing van de regeling met betrekking tot de maximumfactuur.

Dit voorstel van resolutie werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 15 november 2010 heeft mevrouw De Knop verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5, van het Reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

Volgens het reglement kunnen in voorkomend geval de verslaggever en indiener met een maximum spreektijd van tien minuten, en één spreker per fractie met een maximum spreektijd van vijf minuten, vooraf worden gehoord over het al dan niet aanvatten van de bespreking. Voor de duidelijkheid komt er dus geen verslag uit de commissie. Het gaat over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw De Knop heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, ik vind het fijn dat de collega's dit onderwerp zo belangrijk vinden dat ze allemaal terug binnenkomen. Ik wil nog even wijzen op het belang, niet zozeer van het voorstel van resolutie, maar van de aanbevelingen die we daarin doen, vooral omdat er tijdens de bespreking in de commissie inhoudelijk geen tegenargumenten zijn gekomen van de meerderheid, integendeel.

Zoals u in het verslag van de commissie zult kunnen lezen, merken alle meerderheidspartijen op dat er inhoudelijk een consensus is om het systeem van de maximumfactuur aan te passen. De meerderheid is niet ingegaan op mijn voorstel om het voorstel van resolutie inhoudelijk te bespreken, maar verwijst naar een evaluatie die door de Vlaamse Regering is aangevat.

Daardoor holt het parlement zijn eigen initiatief uit, vooral omdat er geen tegenspraak is tussen het afwachten van een evaluatie enerzijds, en het formuleren van een aantal beleidsaanbevelingen anderzijds. Dat is trouwens de reden waarom er zo'n instrument als een resolutie is.

In het voorstel van resolutie vragen we aan de Vlaamse Regering om het systeem ...

De voorzitter: Mevrouw De Knop, nu gaat u inhoudelijk in op het voorstel van resolutie. De vraag is waarom u vindt dat dit vandaag in de plenaire vergadering moet worden besproken.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, ik vind dat dit nu moet worden besproken omdat het systeem van de maximumfactuur een aantal nefaste gevolgen heeft, en omdat het hele onderwijsveld overtuigd is van waar de aanpassingen aan de maximumfactuur moeten gebeuren. Als we nalaten om dat nu aan de Vlaamse Regering aan te bevelen, zullen we er niet in slagen om de nodige aanpassingen te doen tegen volgend schooljaar.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Uit datgene wat mevrouw De Knop heeft gezegd over het voorstel van resolutie, zie ik niet in wat de argumentatie is tegen die die is aangebracht in de commissie, namelijk dat het zinvol is om eerst te wachten op het resultaat van de evaluatie die er – als ik het goed begrijp – binnen vier weken zou moeten zijn, vooraleer te discussiëren over de aanpassingen. Dat betekent dat de behandeling van dit voorstel van resolutie te vroeg komt.

De voorzitter: De volksvertegenwoordigers die voorstander zijn van het aanvatten van de bespreking, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De bespreking wordt niet aangevat.

■

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie tot wijziging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie van 19 februari 2005 tot bepaling van bestuursbeginselen die van toepassing zijn bij de besluitvorming inzake accreditatie en toets nieuwe opleiding ten aanzien van hogeronderwijsopleidingen in de Vlaamse Gemeenschap

– 578 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

108 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Kris Van Dijck en Eric Van Rompuy en de dames Vera Celis, Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Fatma Pehlivan en Sabine Poleyn tot besluit van de op 18 november 2010 door de heer Eric Van Rompuy in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof inzake de pedagogische inspectie in de Franstalige scholen van de faciliteitengemeenten

– 820 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

84 leden hebben ja geantwoord;

25 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Gerda Van Steenberge en de heren Wim Van Dijck en Wim Wienen tot besluit van de op 18 november 2010 door de heer Eric Van Rompuy in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de gevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof inzake de pedagogische inspectie in de Franstalige scholen van de faciliteitengemeenten

– 821 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

23 leden hebben ja geantwoord;

67 leden hebben neen geantwoord;

19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 15 december 2010 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.11 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgan Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel.

Afwezig met kennisgeving

Frank Creyelman, Filip Dewinter, Bart Tommelein: ambtsverplichtingen;

Ann Brussel: familieverplichtingen;

Mia De Vits, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Dirk Peeters, Jan Penris, Christian Van Eyken, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Patricia Ceysens, Tom Dehaene

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters,

Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde,

Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Karlos Callens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Verstrepen

■